

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 12. — Ekspedycya miejscowa w Agencyi dzienników **St. Sokółowskiego, Pasaż Hausmanna I. 9.** — Listy należy frankować.

Reklamacye otwarte wolne od opłaty.

Telefon Redakcyi nr. 88.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagraniczna: W Niemczech 3 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówczorożni i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 hal., drudzy 60 hal. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal., kilkorazowe po 12 hal. od miejsca i wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przy muje wyłącznie Agencya dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna I. 9.** i w biurze **Ludwika Płotna ul. Karola Ludwika I. 9;** we Franeyi w Paryżu wyłącznie Agencya pana Adama, 38 Rue de Varenne.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na »Gazetę Lwowską« wynosi rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) w miejscu 24 K., pocztą 32 K.; półrocznie (od 1go stycznia do końca czerwca) w miejscu 12 K., pocztą 16 K., ćwierćrocznie (od 1 stycznia do końca marca) w miejscu 6 K., pocztą 8 K.; miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) w miejscu 2 K., pocztą 2 K. 70 h.

Prenumerotorowie roczni lub półroczni, (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca), otrzymają »Przewodnik naukowo literacki«, dodatek miesięczny do »Gazety Lwowskiej« bezpłatnie; ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą: pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 60 h. »Przewodnik« prenumerowany osobno, kosztuje rocznie 8 K., półrocznie 3 K., ćwierćrocznie 2 K.

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

Od Redakcyi.

Staraniem naszym będzie rozszerzyć w roku 1903 dział felietonowy. Zamierzamy umieszczać równocześnie dwie powieści oryginalne polskie i jedną tłumaczoną lub streszczoną z utworów najcenniejszych literatury zagranicznej.

Na czele pisarzy polskich, których zaszczytne współpracownictwo mamy zapewnio-

ne, z radością i dumą wymienić możemy nazwisko tego, którego sława obiega świat cały a którego cześć i kocha nasz naród, — nazwisko:

HENRYKA SIENKIEWICZA.

Powieść jego najnowsza p. t.:

„NA POLU CHWALY“

drukować będziemy niewątpliwie w roku 1903.

Oprócz tego utworu autora „Krzyżaków“ zamieścimy w felietonie współczesną powieść

HAJOTY

p. t. „**BŁEKITNA KOPERTA**“

powieść historyczną

TEODORA JESKE-CHOIŃSKIEGO

p. t. „**O MITRĘ HOSPODARSKĄ**“

a nadto powieści i nowele Elizy Orzeszkowej, Gabryeli Zapolskiej-Janowskiej, Maryana Gawalewicza i w. i.

Nowo przybywający od 1 stycznia b. r. prenumerotorowie, mogą na żądanie otrzymać początek drukującej się obecnie w felietonie naszym powieści **Konstancji Okraszewskiej**

p. t. „**KSIĄŻĘ SAVELLI**“.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznym z dnia 30 grudnia 1902 r. nadać najmiłościwiej rzymsko-katolickiemu Arcybiskupowi i Metropolicie we Lwowie, ks. dr. Józefowi Bilczewskiemu, godność tajnego rady z uwolnieniem od taksy.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem pismem odręcznym z dnia 2 stycznia b. r. nadać najmiłościwiej greckokatolickiemu Arcybiskupowi i Metropolicie we Lwowie, ks. Andrzejowi Aleksandrowi hr. z Szeptyc Szeptyckiemu, godność tajnego rady z uwolnieniem od taksy.

P. Minister skarbu zamianował kontrolorów głównych urzędów podatkowych: Stefana Hawryłowa, Karola Ernesta Jaroszewskiego, Ignacego Dąbrowskiego i Jana Ergietowskiego głównymi poborcami podatkowymi, a poborców podatkowych: Antoniego Dominikowskiego, Erazma Zajączkowskiego, Adama Pluteckiego, Jana Rudego, Marcelego Krajewskiego i Izaka Schreiberera kontrolorami głównych urzędów podatkowych dla okręgu służbowego krajowej Dyrekcyi skarbu we Lwowie.

Obwieszczenie.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że w ciągu roku 1903 zwyczajne okresy rozpraw przed trybunałem dla spraw patentowych rozpoczynają się będą dnia 13 stycznia, 31 marca, 23 czerwca i 6 października.

W Wiedniu, 2 stycznia 1903.

Z c. k. Trybunału dla spraw patentowych.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 9 stycznia.

Położenie ekonomiczne Galicyi

w roku 1902.

II.

(B) Jeżeli już rok 1901 przyniósł wzrost wywozu bydła z Monarchii i z Galicyi do

Niemiec, to wzrost ten ujawnił się jeszcze silniej w r. 1902, którego rezultaty stanowią przewyższają świetny pod tym względem rok 1894. Brak i drożyzna mięsa w Niemczech jest przyczyną tego pocieszającego objawu, który może rolnikom podolskim, utrzymującym przy gorzelniach gospodarstwa opasowe, sownie skompensować straty, poniesione w skutek strejków rolnych i niedostatecznych cen zboża. Eksport ten spowodował także wzrost cen na targu wewnętrznym. Jest nadzieja, że się będzie jeszcze wzmagał dopóty, aż nowa taryfa niemiecka, która obciąża wołu przeciętnej wagi cłem koło 100 marek, nie poczyni z czasem oddziaływać na jego ograniczenie.

Istotnym postępem, który wywrze korzystny wpływ na zbyt bydła galicyjskiego w obrębie państwa, jest zasadnicza zmiana zapatrywania pod względem weterynaryjno-policyjnym w sferach decydujących. Ministerstwo spraw wewnętrznych wydało niedawno rozporządzenie, które zgodnie z duchem ustawy o tępieniu zarazy bydłowej przywraca moc zasadzie, że w razie pojawienia się zaraźliwej choroby bydłowej jedynie władzom dotkniętego nią kraju wolno zabraniać wywozu i nakładać nań ograniczenia; nie wolno zaś czynić tego władzom innych krajów koronnych. W ten sposób stają się niemożliwe owe, często niesłuszne zakazy importu bydła galicyjskiego do Czech, Morawy i t. d., wydawane dotąd często przez tamtejsze władze polityczne krajowe.

Rozporządzenie to nie odnosi się wprawdzie do pomoru świń. I w tym kierunku jednak rok 1902 przyniósł korzystne dla nas zmiany. Rozporządzenie ministeryjne z 4 grudnia 1901 zniosło cały szereg ograniczeń, obowiązujących poprzednio co do eksportu rzeźnej trzody galicyjskiej do innych krajów koronnych. Równocześnie wzięto się do tępienia pomoru w Galicyi w sposób, o wiele racjonalniejszy, niż poprzednio. Najbliższa przyszłość przyniesie zapewne jeszcze dalsze zmiany na naszą korzyść.

Jakkolwiek eksport nierogacizny z Galicyi daleki jest jeszcze od tych rozmiarów, jakie miał już swego czasu, zawsze jednak w roku ubiegłym wykazuje pewien wzrost. Liberalniejsza polityka weterynaryjna wewnętrzna łącznie z surowszą niż obecna kon-

Książę Savelli.

Powieść

przez

Konstancję Okraszewską.

VIII.

(Ciąg dalszy).

Zaniechała swych krewnych i dawniejszych znajomości, nim przyjęła kogoś u siebie, pytała o radę przyjaciółki, tracąc tym sposobem zupełnie samoistność.

Markiza Torrebruna rada z przyjaciółki, okazującej jej na każdym kroku tyle czci, pojechała od razu strony ujemne Toniny i postugiwała się nią wedle upodobania.

Francesko widział niebezpieczeństwo dla żony w tej przyjaźni, lecz... ze swej strony nigdy nie odmawiał zabaw żonie... mając sam przez to więcej swobody.

Towarzystwo rzymskie nazywało je „dwie- ma markizami“. Każda z nich miała rodzaj dworu, złożony z wielbicielów, którzy je często odwiedzali.

Podczas gdy Donna Olimpia dumna, pogardliwa i nie nie ceniąca, obudzała bojaźni, Tonina przeciwnie, mniej pewna siebie, zjednywała sobie zwolenników różnemi drobnymi uprzejmościami i uczynnością. Zga-

działa się nawet na to, by z niej żartowano i pozwalała Donnie Olimpii śmiać się z niej do woli. Słodka, nie przecząca nigdy, wydawała się dobrą. Umiała zręcznie i tylko przez ciekawość powierzać sobie tajemnice, które potem lekkomyślnie opowiadała przy pierwszej sposobności. Nigdy nikomu nie oddała prawdziwej przysługi. Donna Olimpia miała na to dowody, lecz Tonina umiała pokryć swoje postępowanie, taką serdecznością, tylu pięknymi obietnicami, że ci, co z nią mieli do czynienia, czuli się zadowoleni. Starala się w ogóle nie narazić się nikomu. Nawet w stosunkach z Franceskiem postępowała biernie, to też mówiono powszechnie, że małżeństwo żyje w zupełnej zgodzie. Przebaczala Tonina, żeby jej przebaczano.

IX.

Za Porta Pia znajdowała się willa markizostwa Riano, do której się zwykle udawali na wiosnę i gdzie bawili do początku lata. Oddawna już chciał markiz przenieść się do niej zupełnie, ale ślub Francesca go na to zdecydował ostatecznie.

Pałacyk był zabudowany przy końcu zeszłego wieku.

Wchodziło się do willi przez dużą i ciężką żelazną bramę, otwierającą się na dziedzińcu obsadzonym drzewami.

Obszerny dom, o dużych oknach, miał wjazd dla powozów w formie portyku. Z balkonów i tarasów pierwszego piętra, rozlegał się słyszny widok na ogrody o długich zacienionych alejach i kwitnących klombach, aż do Kampanii otoczonej górami. Wnętrze

domu odpowiadało ogrodowi co do zbytku i piękności wykonczenia.

Ściany pokryte były bogatymi materjami, kosztowne mozaiki stanowiły posadzkę, malowidła znakomitych mistrzów zdobiły sklepienia.

Markiz Riano powiększył wspaniałość mieszkania, przenosząc z pałacu na Corso to co w nim było najcenniejszego z posągów, obrazów i antyków.

W ten sposób willa Riano stała się prawdziwym muzeum sztuk pięknych i zaliczono ją do najwspanialszych w Rzymie.

W tym to wspaniałym zakątku świata, wśród bogatej natury i arcydzieł sztuki rosła Liwia.

Słońce złośliwie jej włosy, wiekowe drzewa dawały jej wypoczynek w gęstym cieniu swoim, a tysiące różnobarwnych kwiatów, nasycały dla niej powietrze swym pachnącym oddechem.

Biegała ona śledząc lot motyli, słuchała śpiewu ptasząt, a wieczorem, gdy noc zapadała, wpatrywała się w gwiazdy.

Wśród dostatku, sztuki i pieśszot hodo- dowała się dziecina. Od kolebki patrzyła na piękność świata, jakby zrodzona dla szczęścia, o którym ciągle dokoła słyszała we wróżbach na przyszłość.

W zastanach jedwabiu snuły się pierwsze marzenia dziecięcia, na puchu i haftowanych batystach usypiała. Zrodzona dla szczęścia, wykołysana złotymi obietnicami, tak jej przypiewywano:

— Liwio mała! Bądź dobra — pracowita — będziesz święta! a jak dorosisz ujrzysz cuda świata i kraje dalekie.

I zjawi się książę piękny, szlachetny nad wszystkich. — Ukocha cię tak bardzo, że dasz mu swe serce i błogo ci będzie.

— Błogo ci będzie! — powtarzało dziecię zapaniętawszy ostatnie słowa.

Błogo ci będzie! Miewała wybuchy niezwykłej czułości, gniewu i płaczu.

To znów, gdy zadając pytania, na które czasami była rzeczywiscie nie łatwa odpowiedź, nie słyszała żadanego objaśnienia lub nie bardzo mu dowierzała, wpadała w gniew i płacz, który trudno było ukoić. Zdarzyło się kiedyś, że obok tarasu zamku Riano, około dębu wyrosło drzewko Judejskie „siliquastrum“.

Wyrosło samo, prawdopodobnie z ziarenka przyniesionego przez wiatr.

Liwia przywiązała się do drzewka, za- ledwie trochę większego od niej, bo polubiła jego kwiaty czerwone. Bawiła się też niekiedy zbieraniem tych kwiatów, których żywy kolor bardzo się jej podobał, napełniała nimi swoje składziki i pudełeczka, lub też karmiła nimi lalki.

Pewnego razu w jesieni, pobiegła do swego drzewka, znalazła je огоłocem z kwiatów i liści. Zdziwiona spojrzala dokoła... dęby***) cyprysy, pinie były zielone.

(Ciąg dalszy nastąpi).

*) To ładne drzewko rośnie dziko w Kampanii rzymskiej, na wiosnę przed zjawieniem się liści okrywa się pięknym czerwonym kwiatem.

**) Dęby ilese nie tracą liści.

wencją weterynaryjną z Węgrami, którą rząd zawarł przy ugodzie, przyniosą stanowczo dalsze polepszenie. Granica niemiecka jest wprawdzie ciągle jeszcze zamknięta dla wywozu świń żywych, zato znów wzrósł wywóz wieprzowiny z Galicyi pod wpływem drożyzny na niemieckim targu mięsny. Co do przyszłości jednak nietylko nie ma widoków, by granicę niemiecką dla nierogacizny otwarto, lecz możliwe jest także ograniczenie importu mięsa. Tem większą doniosłość mają nieziszczone dotąd postulaty Galicyi co do taryf kolejowych na nierogaciznę w obrocie wewnętrznym, oraz w ogóle co do sposobu przewożenia tego towaru.

Przechodzimy teraz do bardzo ważnego działu produkcji surowej, do drzewa. — Rok 1902 wykazuje dalszy spadek eksportu tego artykułu z Galicyi do Niemiec, tego głównego rynku naszego zbytu. Przyczynę stanowi zastój ekonomiczny, a więc i budowlany, oraz górnicy w Niemczech, następnie fakt, że obecnie w skutek długoletniej wzorowej pruskiej gospodarki lasowej przychodzą w kolej rębową znaczne przestrzenie tamtejszych lasów. Nowa taryfa niemiecka grozi dalszym ograniczeniem wywozowi drzewa obrobionego, zwłaszcza materiałów tartych, gdyż zawarta w niej różnica cła na materiał tarty i surowy jest znacznie wyższa od różnicy wartości jednostkowej tych dwu gatunków. Zanim jednak nowa taryfa wejdzie w życie, rozwinie się raz jeszcze silny, lecz przemijający eksport dla wyzyskania obecnych niskich celi.

Wywóz drzewa z Galicyi do Wiednia i w ogóle do krajów zachodnich Państwa natrafił w ostatnich czasach na nowe utrudnienie, kolej Północna wniosła przynależną w tych relacjach ulgę taryfową (mianowicie „Durelirechnung“). W ogóle zaś taryfy na drzewo wymagają gruntownej reformy.

Dział produkcji surowej zamyka górnictwo. Główny nasz jego odłam, produkcja ropy, przechodzi prawie od roku ciężkie przesilenie. Powodem jest hiperprodukcja ropy i łączący się z tem gwałtowny spadek cen. Nie mamy zbytu zagranicznego, nie mamy rezerwoarów na nadmiar produkcji. Mimo tego wszystkiego sytuacja nie byłaby przybrała tak niepokojącego charakteru, gdyby nie było zasadniczych błędów i niedostatków w samej organizacji produkcji. I tak pozwoliła Galicya zabrać sobie przeważną część przemysłu rafinacyjnego, gdyż mimo wielkiej liczby drobnych rafinerij przetwarza w nich zaledwie piątą część swej produkcji surowca. W skutek tego jest ogromnie zależna od rafinerij zakrajowych. Dalej — produkcja surowca jest rozdrobniona w licznych, powiększej części słabych rękach i prowadzona systemem rabunkowym. Utrudnia to ogromnie łączną akcję producentów, jednoczących się silniej dopiero teraz, pod przymusem stosunków, w związku „Ropa“. Związkowi temu brak znów znaczniejszych kapitałów na wspólne inwestycje potrzebne, by postawił produkcję na nogi. W tych warunkach akcja organizacyjna może iść tylko bardzo wolnym tempem i z wielkimi trudnościami. Niepodobna też jest w obecnej chwili przewidzieć, o ile się ona pomyślnie rozwinie i jakich środków sanacyjnych użyje. To jedno pewne,

że należy wszelkimi siłami dążyć do usamodzielnienia, do usunięcia się z pod wpływu tych obcych sfer, które inicjowały nowy kartel naftowy, oparty na warunkach, dla nas wcale niekorzystnych, a następnie, wyzyskawszy dla swych celów spekulacyjnych fakt rokowań kartelowych, postarały się o ich zerwanie z chwilą, gdy przestały im być potrzebne. Sfery te ciągle bowiem dążą do wyzyskania słabej finansowo produkcji galicyjskiej.

Doniosłą dla sanacji stosunków produkcji naftowej jest kwestya opalania ropy lokomotyw i motorów fabrycznych. Rokowania z Rządem i studia w tej sprawie nie są dotąd ukończone. Jest jednak nadzieja, że się w tej mierze coś zrobi.

Węgiel — to przyszłość galicyjskiego górnictwa. Rok 1902 był dalszym etapem w fazie odkrywczej, w okresie badań wstępnych i przygotowań do większej akcji. Faktem dowiedzionym jest, że mamy bardzo obfite i korzystnie położone, a dotąd tylko w drobnej części eksploatowane pokłady węgla dobrej jakości w zachodnio-północnym zakątku kraju. Wobec ogólnej depresji na targu węglowym, który swoją drogą w tym roku doznał pewnej poprawy, chwila nie jest jeszcze zbyt sposobna do rzucenia się z całą forszą na nowe tereny węglowe. Przyjdzie jednak za lat kilka stanowczo czas, w którym zacznie się tak intensywny rozwój tej gałęzi produkcji górniczej, jaki mogliśmy obserwować co do nafty.

Z Królestwa Polskiego.

(Szczegóły z ingressu ks. Zwierowicza na stolicę biskupią w Sandomierzu. — Dyecezyja sandomierska. — Organizacja pomocy lekarskiej w Królestwie Polskiem. — Nowy dziennik niemiecki w Łodzi).

Korespondent warszawski *Dziennika Poznańskiego* podając opis ingressu ks. biskupa Zwierowicza na stolicę biskupią w Sandomierzu zwraca na to uwagę, że w sprawozdaniach dziennikarskich o tej uroczystości nie było wolno wspominać, choćby słówkiem o wygnaniu ks. biskupa Zwierowicza do Tweru, a zaledwie dozwolono napomknąć o „byłym“ biskupie wileńskim.

Na ingressie tymczasem było kilka momentów istotnie podniosłych, a świadczących zarazem, że nietylko duchowieństwo i przedstawiciele ziemian, oraz inteligencji, ale i lud, bardzo licznie zebrany, rozumiał doskonale, iż wita nie tylko nowego pasterza, ale i wygnaniec, który cierpiał prześladowanie za świętą wiarę, jakiej bronil. Włóścian było mnóstwo, z bliższych i dalszych stron, a nawet znaczna ich liczba przysłała z Galicyi.

W imieniu ludu przemawiał w gorących słowach włościanin Wincenty Stec z Kobiernik — ten sam, który niedawno witał i Sienkiewicza, stojąc na czele deputacji chłopskiej do Oblęgorka.

Była także deputacja litewska, złożona z kilku ziemian z pod Wilna.

Biskupstwo sandomierskie istnieje do-

piero od 1818 roku, utworzone na mocy konkordatu za czasów Królestwa kongresowego. z kawałków dwóch biskupstw sąsiednich, t. j. części krakowskiego, od którego podziały kraju odłączyły prawie dwie trzecie dawnego terytorium i z części lubelskiego. Sandomierz sam, niegdyś stolica województwa (ostatnim wojewodą był Maciej Sołtyk) jest dziś stolicą powiatu, najbardziej na południe wysuniętego w gubernii radomskiej.

W chwili obecnej znajduje się na porządku dziennym projekt organizacji pomocy lekarskiej w Królestwie. Zdrowie ludowe, podobnie jak oświata elementarna lub drogi publiczne, w służbie stanowi jedną z najważniejszych trosk organów miejscowego samorządu. W Rosyji środkowej troska ta spada na ziemstwa, które należyte wywiązują się z zadania; w guberniach zachodnich istnieje prymitywna instytucja lekarzy wiejskich, Królestwo zaś dopiero teraz otrzymać ma stałą organizację pomocy lekarskiej, stanowiącą coś pośredniego pomiędzy organizacją ziemską a rządową. Próbną organizacją w gub. plockiej istnieje już od lat czterech, a Królestwo — jak słychać — ma właśnie otrzymać organizację typu plockiego, cokolwiek zmienioną. I czas po temu najwyższy, bo jak wykazują akta poborów wojskowych, ludność Królestwa coraz bardziej karłowacieje w skutek braku zasadniczych pojęć o pielęgnowaniu zdrowia i leczeniu chorób.

Z Łodzi donoszą, że grupa najznaczniejszych kapitalistów-żydów zamierza założyć tam nową gazetę niemiecką, czwartą z kolei, która wychodzić będzie dwa razy na dzień. Projekt ten wyszedł od współpracownika miejscowej *Łodzer Zeitung* p. Oskara Gepperta, który już opracował program przyszłej gazety. Charakterystycznym jest, dodaje *Warsz. Dniw.*, że wszyscy założyciele tej nowej gazety, łącznie z p. Geppertem, to sami żydzi polscy.

Z Poznańskiego i Prus zachodnich.

(Sprawa rzekomego osobnego ministerstwa dla kresów wschodnich. — Zapomogi dla działaczy germanizacyjnych. — Wybór uzupełniającej do pruskiej Izby panów).

O projektowaniu rzekomo nowym osobnym ministerstwie dla prowincyi wschodnich pisze *N. Pol. Corr spondenz*, że nad tym projektem radzono poważnie i tymczasem go odroczono; nie jest przecie rzeczą wykluczoną, że prędzej lub później będzie on przedmiotem obrad. Opozycja przeciw temu projektowi jest bardzo silną nawet w najbardziej wrogich Polakom ogniskach.

Wywodzą tutaj, że w razie utworzenia osobnego ministerstwa zostałaby ubezwładniona pożyteczna działalność naczelnych prezydentów w prowincjach wschodnich a odpowiedzialność za odpowiednie zarządzenia germanizacyjne spadłaby nie na cały rząd, ale na jeden departament ministeryalny. Powaga i siła tej polityki osłabłaby skutkiem tego.

Jak donoszą dzienniki niemieckie, stały 10-procentowy dodatek do pensyi otrzymać mają wszyscy urzędnicy w Prusach zachodnich i Poznańskim, a nauczyciele po 200 marek rocznie, aby ich zachęcić do osiedlenia się na stałe w tych prowincjach. Środki na ten cel wstawione są już w tegoroczny budżet państwowy.

Do naczelnych prezydentów Prus wschodnich i zachodnich, Poznańskiego i Śląska wystosował przewodniczący związku niemieckich gimnastyków, w imieniu wydziału prośbę o poparcie i wspomaganie „uciśnionych“ niemieckich towarzyszów gimnastycznych przy budowie sal, jako środka ku krzewieniu niemieczyny wobec „polskiego naporu“ na kresach wschodnich. Od naczelnych prezesów nadeszły uprzejme odpowiedzi, które przyrzekają w odpowiednich razach gimnastykom niemieckim zapomogi, o ile na to pozwolą środki.

Dnia 13 stycznia odbędzie się w Krotoszynie wybór do pruskiej Izby panów w miejsce zmarłego s. p. Józefa Morawskiego z Kotowicka z powiatów: krotoszyńskiego, koźmińskiego, odalanowskiego, ostrowskiego, kępińskiego, ostrzeszowskiego, pleszewskiego i jarocińskiego.

Z Litwy.

(Sprawa obsadzenia osieroconej stolicy biskupiej w Wilnie. — Ruch emigracyjny. — Obciążenie wielkiej własności ziemskiej).

Korespondent *Dziennika Poznańskiego* dowiaduje się, iż wiadomość dzienników, jakoby dzisiejszy biskup plocki ks. Jerzy Szembek miał być już naznaczonym na osierocony tron biskupi w Wilnie, nie sprawdza się dotychczas. Była ona co najmniej przedwczesną, jakkolwiek kwestya nie ulega, że jest przedmiotem rokowań pomiędzy Stolicą Apostolską a rządem. Zanim jednak nominacja ta nastąpi, trzeba będzie usunąć zasadnicze przeszkody w tej mierze i zmienić warunki, uniemożliwiające rządy w dyecezyi wileńskiej każdemu nowemu biskupowi, bez względu na to, kto nim będzie. W razie, gdyby stworzono taki *modus vivendi*, większe widoki miałby dzisiejszy administrator dyecezyi wileńskiej ks. prałat Frąckiewicz, aniżeli ktokolwiek inny.

Dzienniki wileńskie omawiają znaczne postępy emigracji chłopskiej i jej przyczyny. Przyczyną, znaną już powszechnie, jest niedza coraz groźniejsza z powodu działań rodzinnych. Ruch emigracyjny obejmuje jednako wszystkie litewsko-białoruskie gubernie, najbardziej jednak wileńską. Lecz cyfry statystyczne zebrane są tylko z sześciu powiatów gub. mińskiej za trzy ostatnie lata. W tych trzech latach wyemigrowało tylko z sześciu powiatów rzezczonej gubernii 13.265 osób.

Dzienniki podnoszą fakt porzucania kraju przez włościan, tak przywiązanych do ziemi — stwierdzają, że ta ziemia nie może już chłopu wyżywić. Coraz mniej ona rodzi, posiłkowych zaś źródeł, przemysłu i rzemio-

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

„Neptunevale“

Pawła Bourget.

(Ciąg dalszy).

III.

Opętanie, owładnięcie, zwycięstwo odniesione nad dwiema duszami przez dom — przez to, co unosi się niewidzialne, nieuchwytnie w pokojach, w których istoty subtelne i wrażliwe długo żyły, cierpiały, kochały, a w końcu umarły — oto historia kilku dni, które Maksym de Corcieux z żoną i ja z nimi przeżyliśmy w Neptunevale, do którego zjechałem przypadkiem i gdzie tak często odtańczałem myśl wracałem!... Tak! — o jakże często stawało mi przed oczami — jakby to wczoraj się działo — nasze przybycie i zatrzymanie się *car'u* u bramy, w której oczekiwało nas całe pokolenie Corriganów i French: mężczyźni, kobiety i dzieci, wszyscy byli w żałobie i wszyscy patrzyli tym samym wzrokiem, ciekawym jednocześnie i dziwnym, zainteresowanym a zbuntowanym, który nas uderzył w Paddy i jego szwagra na stacyi w Oranmore. Obecnie, moi towarzysze tak samo jak ja, rozumieli znaczenie tego wzroku. Podczas gdy głowa rodziny, ów rządca-gospodarz, tak niewłaściwie *bullorem* nazwany przez Maksyma, witał nas „Wel-

come to Neptunevale“, oblicza innych jasno mówili:

— „Oto są już, ci spadkobiercy, którzy mają sprzedać ten dom, który z powodu naszych zmarłych państwa, tak nam był drogi... I dlaczego?“

Jakże często także przypominałem sobie w marzeniu pierwsze chwile wejścia naszego do domu! Jeszcze dziś wspomnienie to wzrusza mnie pobożnym prawie rozrzwinięciem, któregośmy doznali troje w przedsiönku, zobaczywszy pośród mebli w starym stylu, parasolki, laski, kapelusze ogrodowe i szale, zupełnie tak, jak gdyby hrabia Juliusz i jego żona znajdowali się w sąsiednim pokoju i zaraz mieli wyjść, przechadzać się w cieni- stych alejach parku, przez który przejeżdżaliśmy przed chwilą. Niestety! — nie mieli już nigdy dotknąć tych biednych przedmiotów, służących za podporę drżącym od starości krokom. Nie usiądą już nigdy w salonie, którego wypełzłe obicia ożywiały się, rozjaśniały w gorących promieniach zachodzącego słońca! Na jednym stole leżała książka do połowy rozcięta, z założonym między kartkami poślótkim nożykiem ze słoniowej kości. Przed jedną kanapką czekały krosna, z igłą wpiętą w ostatni ścieg, z niedoszłą nitką jedwabiu. Przywiązanie służby uszanowało wszystkie te pamiątki. Zmieniali tylko kwiaty w wazonach. Delikatny zapach rezydny napełniał pokój, nikły i łagodny, jak woń dalekiego wspomnienia, a przez okna, przez gałęzie jesionów, przeblyskiwało błękitne morze.

Gdyby hrabia Juliusz i jego żona weszli do tego pokoju, potrzebowaliby tylko zasiąść do przerwanego zajęcia, on w swoim fotelu, ona na kanapie, a wysoki zegar w mahoniowej inkrustowanej szafce, mierzył by im czas tem samym monotonnem tyka-

niem. Dla dopełnienia tej halucynacji, która tak bliskimi, tak obecnymi czyniła zmarłych właścicieli *Neptunevale*, w każdym pokoju znajdował się portret jej lub jego — czasami dwa i trzy — dzieła hrabiego Juliusza, o którym Maksym wspominał, że malował trochę. Widocznie z nabożeństwem wykonał tych piętnaście do dwudziestu portretów żony, wszystkie oznaczone datą, od pierwszego, z roku ich ślubu w 1844, pod którym podpisał z dumą miłości, zbuntowany przeciw niesłusznemu upokorzeniu, mieszczańskie nazwisko tej, której ojciec jego znać nie chciał:

Franciszka Cocheris
wicehrabina de Corcieux.

Zawsze mi będzie stał przed oczyma nasza wędrowka we troje po tych pokojach nawołując się wzajemnie, żeby sobie pokazać te portrety według dat. Było to zupełnie jak gdybyśmy śledzili rok po roku historię szczęścia zmarłej.

Ukazywała się nam, na tem pierwszym płótnie, z czasów, gdy przybyła do Neptunevale, taka szczupła, blondynka, świeża, taka podobna w niewinnym rozkwicie młodej kobiety, dziewicy prawie, do nieznanej sobie siostrzenicy, ciekawej Paryżanki, która wpatrywała się w jej portret i która także znajdowała się w wiosnie życia, małżeństwa i szczęścia; a potem, jakiby nie było długie to życie, jakiby nie było szczęście tej młodej kobiety, nadejść musi chwila, w której młoda hrabina Germana stanie się podobną do ostatniego portretu hrabiny Franciszki — bezbarwnej i pomarszczonej, z siwymi włosami! Paryżanka, lekkomyślna, ale z powodu namiętnej miłości do męża głęboko czująca, przeżuwała to, nie zdając sobie dokładnie sprawy i to wrażenie pocią-

gało ją ku tym portretom, jakgdyby pragnęła się dowiedzieć, jaki też wszechwładny i nieprzechwyty dary posiadała zmarła, żeby natchnąć taką miłością.

Pomimo, iż robota tych płócien zdradzała nieudolność dyktanta, niemniej dawać sobie rady z przyrządami, wierność tak dokładnie była zachowana, że można było sobie z tych wszystkich portretów urobić wyborną charakterystykę przedstawionej osoby, odgadywało się w hrabinie Franciszce istotę subtelną, pełną kobiecości, jedną z tych dusz czułych i wiernych, które bywają uosobieniem oroku w chwilach poświęcenia. Nie była nigdy bardzo piękną, ale oczy jej musiały być pełne serdecznego wyrazu. Były to wielkie oczy ciemno błękitne, prawie fioletowe, aksamitne, pieścizotliwe, rozpromienione najskromniejszą, ale najgorętszą zmysłowością.

A tego człowieka, ku któremu ta zmysłowość objawiała się do ostatniej chwili życia, ponieważ umarła z ręką jego na swoim sercu, mogliśmy także śledzić od portretu do portretu, jakby jego samego mając przed oczami, tutaj młodzieńca, da jej nieco starszego, a wreszcie starca. Ten wielki bohater miłości także nie był nigdy bardzo pięknym. Ale w wyniosłych, choć nieładnych rysach rasa była tem wybitniejsza, że porównując portret hrabiego Juliusza, gdy miał dwadzieścia pięć lat z synowcem jego, Maksymem, odnajdowałem ten sam typ, zlagodzony, upiękuszony aż do zniewieściałości u ostatniego, a wspaniały atawizmem u pierwszego.

(Ciąg dalszy nastąpi).

sła, nie znają zgoła mieszkańcy wiosek. Aby choć w przyszłości polepszyć jako tako dobrobyt chłopów, co jedno mogłoby go powstrzymać od emigracji, należałoby co najprędzej i najczęściej zakładać po wioskach szkółki rzemieślnicze.

Prasa biada z powodu zwiększającego się obdłużania ziemi. I tak w gub. kowieńskiej czwarta część własności prywatnej ziemskiej (2858 majątków) jest zostawiona w bankach. Ogólna suma pożyczek wynosi około 26 milionów rubli, czyli przeciętnie po 37 rubli 67 kop. na dziesięcinę. Corocznie z tej liczby przeszło 1/5 część majątków bywa wystawiona na sprzedaż. W przeszłym roku np. wystawionych było 325 majątków, obszaru 120 tys. dzies. w przymusową subhastę.

KRONIKA

Lwów, 9 stycznia.

— **Ks. Arcybiskup Teodorowicz** wyjeżdża dziś do Czerniowca na uroczystość złozonego wesela emerytowanego radcy Juliusza Walecia i p. Petroneli z Olanowiczów, która odbędzie się najbliższej niedzieli. Ks. Arcybiskup jest siostrzeńcem jubilatki.

— **Z c. i k. armii.** *Dziennik rozporządzeń wojskowych* ogłasza: Pułkownik Franciszek Michniowski, komendant 42 brygady obrony krajowej, został przeniesiony w stan spoczynku i otrzymał przy tej sposobności charakter generała majora *ad honores*. Komendantem 42 brygady obrony krajowej mianowany pułkownik Fryderyk Georgi. Major Krystyan hr. Vogelsang przeniesiony z 3 do 5 pułku ułanów obrony krajowej.

— **Z Uniwersytetu.** P. Władysław Kiernik, auskultant sądowy, rodem z Bochni, otrzymał na Uniwersytecie Jagiellońskim stopień doktora praw, a p. Józef Trzebiński, rodem z Kozuba, w Królestwie Polskiem, stopień doktora filozofii.

— **Nowe stacje telegraficzne.** Z d. 10 b. m. otwarte zostaną przy urzędach pocztowych Lwów 6, 7 i 8 stacje telegraficzne z ograniczoną służbą dzienną. Nowe stacje zajmować się będą tylko przyjmowaniem telegramów miejscowych i zamiejscowych. Natomiast urzędowa została przy urzędzie pocztowym Lwów 5 w połączeniu z urzędem pocztowym i telegraficznym Lwów 1 stacja telegraficzna o ruchu telefonicznym, oraz publiczna mównica telefoniczna. Stacja ta zajmować się będzie również tylko przyjmowaniem telegramów miejscowych i zamiejscowych w godzinach służbowych, zaprowa-

dzonych dla ruchu pocztowego, jednak z wyłączeniem telegraficznych przekazów pocztowych.

— **W sprawie egzaminu dojrzałości.** Zarząd główny Towarzystwa nauczycieli szkół wyższych rozsiadł w tych dniach do wszystkich kół Towarzystwa w kraju komisyonaryusz, zawierający cały szereg pytań, mających na celu zbadanie opinii, czy egzamina dojrzałości w szkołach średnich w dzisiejszej formie nie wymagają pewnych zmian.

— **Egzamina kwalifikacyjne** na nauczycieli szkół ludowych pospolitych przed lwowską komisją egzaminacyjną rozpoczną się dnia 18 lutego, a na nauczycieli szkół wydziałowych dnia 26 lutego. Podania, zaopatrzone w potrzebne dokumenty służbowe, wnosić należy najdalej do dnia 10 lutego; wniesione później lub niezaopatrzone w przepisane dokumenty, zostaną zwrócone.

— **Komisya dóbr miejskich** na odbytem onegdaj posiedzeniu uchwaliła udzielić komitetowi dla budowy kościoła w Bryłcach zagórnych, w których gmina m. Lwowa posiada znaczniejsze obszary lasów, 150 metrów kubicznych kamienia z kamieniołomów w Suchodole oraz 200 koron w gotówce.

— **Zakład naukowy p. W. Niedziałkowskiej** przeniesiony został od Nowego Roku z ul. Kościuszki na ul. Kopernika (nr. 24). Wczoraj odbyło się uroczyste poświęcenie nowego lokalu. Katecheta, ks. Kiernicki, poświęcił lokal, zajmujący pierwsze i drugie piętro zupełnie odnowionej kamienicy, poczem odprawił na intencję zakładu i jego grona nauczycielskiego oraz wychowanków Mszę św. w kaplicy zakładowej. Podczas nabożeństwa śpiewała pna Żółkiewska pieśni religijne. Po nabożeństwie oglądano lokal, który urządzone jest wzorowo, a mianowicie sale do nauki dla czteroklasowej szkoły pospolitej żeńskiej, mającej prawo publiczności, jak też osobne sale naukowe dla klas wyższych pensjonatu i dla liceum żeńskiego, a dalej sypialnie pensjonarek i ich nauczycielek, jadalnię i t. d. i t. d. Sale są obszerne, widne, wysokie — a na pierwszym i drugim piętrze sale środkowe urządzone są tak, że przez rozsuniecie ścian, mogą być złączone w wielkie sale na uroczystości szkolne, względnie dla ćwiczeń gimnastycznych.

— **Zgromadzenie członków stronnictwa katolicko-narodowego**, odbyte wczoraj wieczorem w lokalu Towarzystwa kupców i młodzieży handlowej, postanowiło, po dłuższej dyskusji, wnieść petycję do Koła polskiego, domagającą się bezwzględniego, powszechnego i zupełnego święcenia niedzieli.

— **Towarzystwo chowu drobiu** we Lwowie otworzyło swe filie w Złoczowie i Sanoku.

— **Ślub.** Wczoraj przed południem odbył się we Lwowie w kościele parafialnym św. Maryi Magdaleny ślub radcy Dworu Włodzimierza hr. Kosia z p. Jadwigą z hr. Borkowskich Orłowską, wdową po właścicielu dóbr na Podolu.

— **Ślub.** O ślubie hr. Edwarda Tyszkiewicza, młodszego syna hr. Benedykta Tyszkiewicza z Czerwonego Dworu, z p. Adela Dembowską, córką s. p. Zygmunta Dembowskiego i Antoniny z księżąt Radziwiłłów, czytamy w *Czasie*: Już od dni kilku Kraków napełniał się licznymi gośćmi, przybywającymi z całej Polski na te sympatyczne weselne gody. W poniedziałek wieczorem odbył się wspaniały obiad na 50 kilka osób u ks. Dominików Radziwiłłów w Balcach, po którym nastąpił ohooczny bal w cudnych salach pięknego pałacu, oprócz którego jak zawsze niezrównaną gościnnością państwa domu. W wilię ślubu podejmowali liczne weselne grono pięknym rautem hr. Januszowie Tyszkiewiczowie w domu swym pełnym smaku przy ul. Garbarskiej. Wczorajszy obrzęd ślubny odbył się w uroczystym bogato zieleńią i jarzaniem światłami kościele Felicjanek, a młodzieńckiej uroczej parze pobłogosławił na drogę życia przyjaciel pana młodego, ksiądz katecheta Podwiu. Przemowa jego piękna, pełna wzniosłych a serdecznych nauk, poprzedziła obrzęd ślubny, poczem całe grono weselne wysłuchało cichej Mszy świętej, której z chóru towarzyszyły bardzo udatnie śpiewane narodowe kolędy. Pannę młodą prowadził do ołtarza brat jej p. Ignacy Dembowski i hr. Benedykt Tyszkiewicz, pana młodego uroczę druchny, hr. Elżbieta Tyszkiewiczówna i ks. Dolly Radziwiłłówna. Od ołtarza pięknym polskim zwyczajem wiodły oblubienica najbliższe ich krewnie zameżne, hr. Natalia z Tarnowskich Januszowa Tyszkiewiczowa i p. Eugenia z Dembowskiich Antoniowa Skrzyńska, pannę młodą zaś wuj jej ks. Maciej Radziwiłł i hr. Henryk Tyszkiewicz.

Z dalekich stron Litwy i Polski zjechali się krewni i przyjaciele na te piękne gody. Obecni byli w kościele i następnie na śniadaniu u pani Zygmuntovej Dembowskiej: ks. biskup Nowak, ks. Maciejowie Radziwiłłowie z dwoma synami i córką, ks. Karolowie Radziwiłłowie z córką, ks. Dominikowie Radziwiłłowie z córkami, hr. Januszowie Tyszkiewiczowie, hr. Wład. Tyszkiewiczowie, hr. Benedykt, Henryk, Edward, Józef, Michał i Jan Tyszkiewiczowie, hr. Andrzejowa Potocka, hr. Stef. Zamojska z córkami i synami, hr. Adamowa Sierakowska z synem, ks. Andrzejowie Lubomirscy, hr. Stanisławowie Tarnowscy, hr. Janowie Esterhazy, ks. Cecylia Lubomirska, ks. Celina Radziwiłłówna, hr. Jadwiga Hussarowska, pani Edwardowa Jaroszyńska, hr. Henrykowie Krasinscy, państwo Antoniowie Skrzyńscy, hr. Stanisław Wodzicki z córką, JE. gen. komenderujący bar. Albori, delegat p. Adam

Fedorowicz, hr. Szecepan Tarnowski, hr. Jerzy Mycielski, ks. Władysław Radziwiłł, hr. Stanisław Plater-Zyberk, hr. Stanisław Aleksandrowicz, hr. Karol Scipio, oraz liczny zastęp młodzieży, a wśród niej zwłaszcza koleżdy pana młodego. — W pięknych dolnych apartamentach domu Tyszkiewiczów odbyło się przy dźwiękach orkiestry wykwinne weselne śniadanie, a liczne głębsze toasty podniosły wśród niego wywołały nastrój. Rozpoczęł je ks. Maciej Radziwiłł przemową na cześć państwa młodych, następnie hr. Benedykt Tyszkiewicz pił zdrowie pani Zygmuntovej Dembowskiej, p. radca Ignacy Dembowski w wytwornej i misternie ozdobnej dłuższej przemowie uczcił znakomitą zasługami dawnymi i dzisiejszemi rodzinę hr. Tyszkiewiczów, hr. Janusz Tyszkiewicz pił zdrowie rodziny Dembowskiich, hr. Henryk Tyszkiewicz rodziny Radziwiłłów, hr. Karol Scipio duchowieństwa, a w końcu prezes Akademii hr. Stanisław Tarnowski wypowiedział pełne wdzięcznych morałów do sympatycznych nowożeńców „Kochajmy się”. Po śniadaniu młodzież zabawiła się ohooczym tańcem — wieczorem zaś całe grono weselne odprowadziło na dworzec kolei państwa młodych, udających się na krótką podróż poślubną, z której wróciwszy osiadają na Litwie pod Mińskiem, w jednej ze starych Tyszkiewiczowskich siedzib.

— **Zmiana własności.** Dobra Pobitno i Załęże pod samym Rzeszowem położone, a należące do p. Adama Jędrzejowicza, przeszły drogą kupna na własność Romana hr. Potockiego, za cenę pół miliona koron.

— **Z karnawału.** Stowarzyszenie kupców i młodzieży handlowej we Lwowie urządziło dnia 1 lutego w salach Strzelnicy miejskiej wieczorek z tańcami.

Wieczorki maskowe w sali stowarzyszenia rękodzielników lwowskich „Gwiazda” urządzane będą w bieżącym karnawale każdej soboty. — Pierwszy taki wieczorek odbędzie się 10 b. m.

— **Ofiara.** Administracja kopalni węgla JE. hr. Andrzeja Potockiego w Sierszy ofiarowała 500 centnarów węgla dla biednych miasta Krakowa.

— **Zaczadzenie.** W jednym z mieszkań realności przy ul. Granicznej l. 4 we wsi Zamarstynowie znaleziono dziś rano w stanie bezprzytomnym dwóch parobków Fedka i Józefa, nieznanych z nazwiska, którzy ulegli zaczadzeniu. Wezwane pogotowie staey ratunkowej po dłuższych wysiłkach przyprowadziło wreszcie Józefa N. do przytomności, Fedka zaś w stanie nieprzytomnym musiano odwieźć do szpitala powszechnego.

— **Kronika policyjna.** W cerkwi Wołoskiej przytrzymał wczoraj po południu notowanego złodzieja Franciszka Zurowskiego, w chwili-

Sisty paryskie.

(Sezonowe i dziejowe przemiany bulwarów paryskich. — Prelekcje o bulwarze w teatrze des Capucines — Niemoralne sztuki z moralną tendencją. — „Le Joug” (Guignon i Marni). — Inauguracja pomnika Balzaca. — Balzac jako satyryk. — Przekształcenie Pola Marsowego. — Reprodukcyje obrazów Eugeniusza Carrière. — Wystawa sztyldów artystycznych).

(Ciąg dalszy).

Krytyka literacka poniosła dotkliwą stratę przez zgon przedwczesny jednego ze świętych swych przedstawicieli Lucjana Mühlfelda. Zmarł on mając lat zaledwie 32 w całej pełni literackiego sukcesu i w przededniu wielkiej kariery. Był on jednym z najlepszych krytyków teatralnych współczesnych, a artykuły jego świadczyły nie tylko o żywej inteligencji i sprycie, ale były także odbiciem gruntownych studiów. Po ukończeniu studiów w Condoreet uzyskał on licencyjat prawa i literatury; był przez 5 lat bibliotekarzem w Sorbonnie, potem jednak oddał się zupełnie literaturze. W ciągu ostatnich czterech lat wydał trzy powieści: „Le Mauvais Désir”, „la Carrière d'André Tourrette” i „l'Associé”. Wszystkie trzy miały wielki rozgłos a o ostatniej, wydanej przed kilku tygodniami zaledwie, czytał autor jeszcze w czasie swej śmiertelnej choroby pochlebne recenzje.

Krytykę teatralną pisał Mühlfeld z kole w *Revue d'Art dramatique*, *Revue blanche* i *Echo de Paris*, a umiał pochylać i nagane rozdzielać w formie sprytniej i dziwnie oryginalnej. Z Mühlfeldem traci Paryż nie tylko zdolnego pisarza, ale i znaną ogólnie w sferach literackich i towarzyskich sprytną sylwetkę Paryżanina.

Równocześnie, gdy zeszedł ze świata talent młody, pietyzm narodowy obudził na nowo pamięć wielkiego geniusza literackiego Honorjusza Balzaca. Prawda, że na objaw tego pietyzmu czekać musiano lat przeszło

50, lecz była to wina rzeźbiarza Rodina, który nad zamówioną przez Towarzystwo literatów francuskich statuą Balzaca pracował lat 20, a nareszcie wykonał dzieło wielkie wprawdzie w koncepcji, lecz co do wykonania tak wadliwe i niewykończony, że Towarzystwo przyjęcia odmówiło i dało rzeźbiarzowi Falguière zlecenie wykonania nowego pomnika. Teraz dopiero odbyć się mogła na Polach Elizejskich inauguracja pomnika, przy której uczestniczyło Towarzystwo literatów, przedstawiciele rządu i miasta i elita myślicieli i znawców, a zarazem wielbicieli wielkiego autora. Balzac Falguière, rzeźbiony z marmuru, siedzi na ławce kamiennej, odziany w habit zakonny, z wyrazem zamyślenia w twarzy. Dzieło to nie przewyższa w niczem odrzuconego pomnika Rodina, a co do idei nie dorównywa mu. Pomnik zasypiano wienicami, kwiatami i — mowami, by uczcić godnie pamięć tego, który dając Francji tyle arcydzieł, wzbogacił ją jasnym promieniem aureoli jej sławy.

Podnosząc zasługi Balzaca mowcy święcili w nim nie tylko powieściopisarza, ale i satyryka, z tej zaś strony szersza publiczność mało zna Balzaca. Znają go głównie jako konstruktora wielkiej encyklopedyi moralnej; lecz i tu już uważny czytelnik może się dopatrzeć ironisty. Smutna konieczność, która przez całe życie zmuszała go do procesów polemik gwałtownych, zrobiła zeń mistrza sarkazmu i epigramów. W początkach swej kariery, mając lat 22 uczynił to, co czynili wszyscy prawie znaczniejsi pisarze 19 w. t. j. wstąpił do dziennikarstwa i walczył białą bronią ironii. Royalista z wykształcenia i temperamentu, rozpoczął swą karierę dziennikarską w piśmie *Conservateur Littéraire*, gdzie należeli najwięksi pisarze legitymizystni jak Chateaubriand, Lammenais, Charles Nodier i Victor Hugo. W tym czasie też zaczął pisać powieści pod pseudonimem „Horace de Saint-Aubin”. W r. 1830 poznał się z indydem, sprytnym republikaninem, Karolem Philippem i wspólnie z nim założył pismo satyryczne *Kurykaury*. Rok cały pozostał redaktorem tego pisma, napadając na nowy dwór, dając humorystyczne szkice ówczesnych ekscentrycznych obyczajów paryskich, a przedewszystkiem wyszydając „króla barykad”, który przechadzał się po Paryżu z trójbarwną kokardą na kapeluszu i parasolem w

ręku. Później, gdy do Balzaca i Philippona przyłączyli się jeszcze słynny karykaturzysta Gavarni i Peytel, notaryusz, który wkrótce potem zginął na gilotynie za zabójstwo żony, wydawali we czwórce słynny pamflet „La Physiologie de la Poire”, który miał na celu ośmieszenie Ludwika Filipa. Prócz tego w pismach tych liczne są przytyki do autorów współczesnych, z których jednak najgorzej obszedł się z krytykiem Sainte-Beuve, nie nazywając go inaczej, jak Sancta Vacca (święta krowa). Twierdził ktoś, że we Francji, aby mieć powodzenie, trzeba mieć nieprzyjaciół. Balzac miał ich dość, jednak powodzenia materialnego przynajmniej nie miał. Całe życie upłynęło mu wśród ciągłych trosk i kłopotów pieniężnych, które zatruwały mu egzystencję i podkopywały mu zdrowie. A kiedy nareszcie poślubił panią Hańską, Polkę, z którą przez lat 15 utrzymywał stosunek najserdeczniejszej przyjaźni, kiedy nareszcie zaczęło mu się uśmiechać szczęście, stało się to, co Balzac proroczo przepowiedział w jednej ze swych powieści. Jak w operze włoskiej, kurtyna spada w chwili, gdy chóry najgłośniej wyśpiewują słowo „felicità” (szczęście) tak i Balzac zakończył życie w pięć miesięcy po ślubie z p. Hańską, t. j. w chwili, gdy ze wszystkich stron dochodzić go zaczęło słodkie brzmienie słowa „felicità”.

Pomnik Balzaca nie wzbogaci wprawdzie artystycznych skarbów Paryża — nie ma bowiem wielkiej wartości artystycznej, ale powiększy, bądźco bądź, liczbę pamiątek historycznych. Paryż tak rokrocznie przystraja się w białe marmury pomników, a równocześnie puste dawniej okolice miasta zakwitają zielonością ogrodów i jaśnieją szeregiem nowych wspaniałych gmachów. W ostatnich dniach właśnie przystąpiono do zbudowania ostatnich smutnych resztek wystawy z r. 1900 na Polu Marsowym, a nowy projekt, zatwierdzony przez parlament, upowładnia miasto, do założenia na gruntuach, dotychczas pustką stojących, wielkiego parku, odgraniczzonego od obu stron od Szkoły wojskowej aż do Sekwany dwoma rzędami domów mieszkalnych. Będzie to dla państwa i dla miasta równie dobry interes. Zużytkowanie 92,000 metrów gruntu po 200 fr. przeciętnie, zapewni zysk 20 milionów, którym podzieli się państwo i miasto. Nadto miasto uzyska na południowym wschodzie, na prze-

dłużeniu linii Auteuil, ograniczonem nowymi a po większej części prywatnymi hotelami, plantacye, które będą miały powierzeźnię podwójnie tak wielką jak park Monceau. Jeden tylko z wystawowych budynków pozostanie nietkniętym na Polu Marsowym; jest to galeria maszyn, konstrukcyi żelaznej, pochodząca jeszcze z wystawy r. 1889. Państwo chce ją mieć w pogotowiu na cele wystawowe, aż do czasu, gdy uzyskane z przeprowadzenia nowego planu dochody, pozwolą na obmyślenie i urządzenia nowego miejsca na wystawy przyszłe.

Księgarnie i artystyczne sklepy paryskie zarzucone są w tej chwili wydawnictwami świętaczonymi. Jedno z najbardziej zajmujących dzieł co do treści i najwspanialszych co do wykonania jest piękna kolekcya głównych obrazów znakomitego malarza współczesnego Eugeniusza Carrière, wydana staraniem firmy artystycznej Piazza et Masson. Najlepsze płótna Carrière, dość pięknie ugrupowane na wystawie z r. 1900, znajdujemy tu w doskonałej reprodukcji sepia i patyna. Tych sto pięćdziesiąt kartek, do których dołączone są objaśnienia znanego krytyka Gustawa Geffroya przyczynią się wielce do rozpowszechnienia i lepszego ocenienia dzieł Carrière. Geffroy, na wstępie daje w ogólnych zarysach charakterystykę talentu tego artysty i tego, co obrazy jego zawierają w sobie z poezyi sentymentalnej i poezyi społecznej. Domaga on się dla malarstwa „prawa myślenia”, którego niektórzy pragną mu zaprzeczyć. „Obraz, co prawda, nie może być równoważnikiem analizy filozoficznej lub tezy moralnej, lecz artysta winien nam dać swe wrażenia życiowe i objawić nam jakie marzenia i ideały budzą w nim zjawiska Wszechświata”. Carrière sam kilku słowy potwierdza te poglądy, pisze bowiem: „Miłość form zewnętrznych przyrody jest narzuconym mi przez przyrodę środkiem zrozumienia jej... Nie wiem czy rzeczywiste istnienie objętem jest zupełnie przez umysł ludzki, lecz co do mnie odezuwałem zawsze silnie ich związek. To też praca moja pełną jest wiary i podziwu...”

(Dokończenie nastąpi).

Publ.

li, gdy modlący się tam osobom przeskakiwał kieszenie.

Z zamkniętego mieszkania przy ul. Gosiewskiego 1. 8 skradziono wczoraj p. K. K., urzędnikowi kraj. Dyrekcji skarbu kilka sztuk garderoby wartości około 200 koron.

We wsi Zamarstynowie aresztowała wczoraj policja znanego włamywacza Józefa Syroida, który przybywszy przed 3 tygodniami na gościnne występy do Lwowa, zdołał dokonać tutaj całego szeregu kradzieży. W pomieszczeniu rzemieślnicza znaleziono znaczniejszą ilość bielizny znaczonej literami M. G., T. R., A. J., P. M., D. S. i K. H., perfumy i rozmaite drobiazgi.

Siwego konia z wozem, który wczoraj od godziny 5 po południu do 12 w nocy stał bez dozoru przed dworcem kolejowym, oddała policja w opiekę komisarytowi H. dzielnicy.

Perski dywan z frędzlami na krawędziach skradziono wczoraj z pralni E. Pordesa przy ul. Kopernika 1. 8.

Zgubiono złoty damski zegarek z krótkim srebrnym łańcuszkiem i 3 wisiorami.

— **Świętokradztwo.** Z Bohorodczan donoszą: W dniu 5 b. m. zakradł się do tutejszej cerkwi jakiś rzemieślnik a rozbiwszy skarbonkę, zabrał całą znajdującą się w niej gotówkę około 100 koron.

— **Z Krakowa donoszą:** Do magistratu nadeszło zawiadomienie od p. Józefa Bogdańskiego, przedsiębiorcy pogrzebowego w Zakopanem, że on jest właścicielem losu krakowskiego, na który przy niedawnym ciągnięciu padła główna wygrana 50.000 koron. Los jest w depozycie w Towarzystwie zaliczkowym w Zakopanem.

— **Kradzież w sądzie.** Z Doliny donoszą: W nocy z 5 na 6 b. m. zakradł się niewyśledzony dotąd sprawca do budynku tutejszego sądu powiatowego, wyważył żelazne drzwi prowadzące do biura ksiąg gruntowych i rozbiwszy stojącą tam skrzynię, zabrał całą jej zawartość, wynoszącą przeszło 1000 kor.

— **Zmarli** w ostatnich dniach: w Krakowie, Maryja hr. Starzeńska, matka hr. Edwarda Starzeńskiego, starosty podgórskiego, a wdowa po ś. p. hr. Kazimierzu Starzeńskim, właścicieli dóbr Góra Ropczycka i dowódcy zorganizowanego przez siebie w roku 1866 pułku Krakusów-ochotników w czasie wojny między Austrią a Prusami. Złoty ś. p. Maryi hr. Starzeńskiej będą złożone w grobowcu rodzinnym w Januszkowicach w poniedziałek dnia 12 b. m. przed południem po odprawionem nabożeństwie żałobnym w domowej kaplicy.

W Paryżu, Alfred Kowalski, inżynier, b. uczeń szkoły batyngiolskiej, w 50 r. życia.

— **Tragedya miłosna.** Z Grazu telegrafują: Wczoraj wydarzył się tu straszny wypadek. 42-letni zamożny rentier, niejaki Fryderyk Kraft, przyszedł o godzinie 9 rano do kawiarni niejakiego Krentschkera i prosił, by wywołano do kuchni żonę Krentschkera, 31 lat liczącą, bardzo piękną osobę. Skoro weszła do kuchni, Kraft zastrzelił ją i uciekł.

Kraft od dłuższego czasu prześladował Krentschkerową swą miłością.

Krentschker, zawiadomiony o wypadku, udał się z policją do mieszkania mordercy, gdzie znaleźli dwa trupy, Krafta i jego matki, osmdziesięć kiloletniej staruszki. Na stole leżała kartka, zawiadamiąca, że Kraft odbiera sobie życie z miłości, matkę zaś zastrzelił, by się nie martwiła jego postępkami. Kraft zawiadania także, że cały swój majątek zniszczył. W rzeczywistości w piecu znaleziono dopalające się papiery wartościowe.

— **Złodziej w pułapce.** Z Budapesztu donoszą: Do kantoru firmy Jan Schratte włamało się wczoraj w nocy dwóch znanych złodziei Ludwik Birkel i Józef Panda. Gdy Birkel usiłował rozbić kasę żelazną, ta przewróciła się i upadła mu na nogi. Panda zamiast ratować towarzysza, uciekł. Rano znaleziono Birkela bezprzytomnego pod szafą. Wydobyto go i odwieziono do szpitala, gdzie trzeba mu było amputować strzaskane zupełnie nogi.

— **Niebezpieczny hypnotyzer.** W jednej z restauracji w Debreczynie produkował się onegdaj pewien hypnotyzer. Spozstrzeższy między gośćmi bogatego włościanina z okolicy, wybrał go jako medium i poprosił, celem dokonania pewnych przygotowań, do sąsiedniego pokoju. Gdy po dłuższej chwili, ani hypnotyzer, ani ów gość nie wracali, inni goście weszli do owego pokoju i znaleźli tam włościanina siedzącego na krześle bez przytomności. Wszelkie usiłowania, aby go ocucić, spełżyły na niezem. Włościanin umarł po chwili. Okazało się, że był zahypnotyzowany — chloroformem. Hypnotyzera, który zabrał swej ofierze złoty zegarek i pugilares ze znaczną kwotą, poczem tylnymi drzwiami uciekł, dotychczas nie wysledzono.

— **Ważny wynalazek.** Angielska *United Service Gazette* ogłasza, że rosyjski admirał Makarow, wynalazł przyrząd, z pomocą którego można usłyszeć zbliżanie się podmorskiego statku. Przyrząd ten nazwany „Radioson“. wypróbowany został w Kronsztadzie z bardzo pomyślnym skutkiem. Połączywszy ten przyrząd z telefonem wojskowym, można było słyszeć w biurach ministerstwa wojny w Petersburgu chód torpedowców systemu Whitehead'a, płynących pod Kronsztadem. Ani para roku, ani inne przyczyny, nie wpływają na dokładne działanie tego

przyrządu, który pokazuje kierunek i szybkość podmorskiego statku. Za pomocą „Radiosonu“, będzie teraz można wykryć obecność podmorskiego statku w dzień, w nocy, w czasie burzy, czy pogody. Nie tylko będzie można go wykryć, ale nawet zniszczyć, przy odpowiednim urządzeniu, bądź automatycznie, bądź przez stosowne działanie z kilku mil odległości.

— **Trzęsienie ziemi.** Z Bozen donoszą: We wtorek o godz. pół do 11 w nocy w miejscowości pogranicznej Ala dało się uczuć dwukrotnie trzęsienie ziemi, trwające kilka sekund; szkody nie ma żadnej.

— **Straszna katastrofa.** Z Lizbony donoszą: W ubiegły wtorek, w skutek nagłego zaważenia się olbrzymiego rezerwoaru w wodą, zwanego Maed' Aqua (matką wody), założonego jeszcze w połowie 18 stulecia przez króla Jana V., nastąpił tutaj straszny wylew wody. Najbliższe rezerwoaru położona dzielnica została zupełnie zalana, a wielka liczba mieszkańców utraciła życie w powodzi. Wszystkie domy aż ku Politechnice podmyte zostały przez gwałtowny prąd wody, też samo kościół Panny Maryi. Po przejściu pierwszej paniki skonstatowano, że woda podmyła 20 domów, które musiano natychmiast delożować, a 15 osób znalazło śmierć w katastrofie. Teatr „Rato“, w którym dzień przedtem odbywał się koncert paryskiego dyrygenta Colonna z orkiestrą, uważać można za stracony.

— **Kobieta-zwierzę.** W tych dniach w Paryżu odkryto potworną zbrodnię. Oto pewna robotnica, nazwiskiem Zbrotet, zabiła swe własne dwuletnie dziecko, katując je przedtem w najokropniejszy sposób. Gdy po dokonaniu morderstwa wtargnięto do wnętrza, znaleziono dziecko na ziemi, na materacu, drgające w agonii, pokryte ranami, z dziurą na czole, z której płynęły strumienie krwi. Rzuceno się no ratunek, lecz wszystkie wysiłki okazały się spóźnione. Dziecko miało pogryzione ręce i nogi, a brzuch jego był jedną raną. Potworną matkę w chwili odprowadzenia do więzienia musiała policja bronić przed wściekłością tłumu.

— **Bogaty złodziej.** W Filadelfii schwytano w tych dniach na kradzieży z włamaniem jednego z bogatszych kupców miejskich, Jerzego Dickinson. Od dzieciństwa okazywał skłonności występne, ale dzięki wpływom rodziny, nie dawał im folgi otwarcie. Przed dwoma laty wszedł jako wspólnik do firmy fabrykantów koszul i uzyskał opinię uczciwego kupca. Wyszło teraz na jaw, że co nocy — we fraku i w cylindrze — dokonywał napadów i kradzieży. Wśród kompanów sływał pod nazwą „Gentleman George“. Znaleziono w jego mieszkaniu mnóstwo sreber, klejnotów i kosztownych graczków, które zdobywał wśród nocnych wycieczek.

— **Trawa usypiająca.** Na jednym z ostatnich posiedzeń Towarzystwa biologicznego w Waszyngtonie, dr. Vernon Bouley mówił o trawie usypiającej i jej wpływie na konie. Trawa ta rośnie w znacznych ilościach w niektórych okolicach Kalifornii. Konie najadłszy się tej trawy, bywają przez kilka dni takie ospałe, że stają się niekiedy zupełnie niezdolne do pracy. Poczem stopniowo powracają do zwykłego stanu. Stwierdzono, że konie i bydło, które raz tej trawy zakosztowały, już jej więcej żreć nie chcą.

— **Pałac króla stalowego.** Przed pół rokiem rozpoczęto w Nowym Jorku budowę pałacu Karola M. Schwaba, prezydenta stalowego trustu. Olbrzymi budynek ma być oddany do użytku przed Bożem Narodzeniem w r. 1904, a zasługuje on na wzmiankę dlatego, że będzie kosztował 10 milionów dolarów, to jest około 20 milionów rubli.

Kronika prowincjonalna.

— **Żywiec. (Pożar).** Onegdaj w nocy spłonęła w Słotwinie żywieckiej do szczytu tamtejsza szkoła ludowa. Szkoda jest znaczna.

— **Przemysł. (Wypadek w menażeryi).** W menażeryi Kluckiego zdarzył się onegdaj smutny wypadek. Gdy do klatki niedźwiedziej wszedł pogromca Józef Schwarz i zaczął popisywać się tresurą, największy z niedźwiedzi rzucił się na niego i począł szarpać go pazurami. Olbrzymiej sily pogromca zaledwie przy pomocy innych dozorców wyrwał się ze śmiertelnego uścisku, odniósłszy ciężkie rany na pierśsiach i twarzy.

Notatki literacko-artystyczne.

Stanisław Wyspiański — jak pisał — nie ustaje zarówno w pracy malarskiej, jak i w pracy literackiej, a mając na sztalugach cały szereg rozpoczętych obrazów pastelowych, przerabia jednocześnie swoją „Legendę“ (w której to nowej przeróbce nie prawie nie zostanie z dawnej redakcji), kończy dramat p. t. „Bolesław Śmiały“, a prócz tego ma już gotowe trzy akty nowego dramatu p. t. „Wyzwolenie“. Nadto posiada Wyspiański w tece dwa rapsody poetyczne: w jednym bohaterem jest „Piast“, w drugim „Henryk Pobożny“. Wszyst-

kie te utwory niebawem ukażą się w druku, bądź w osobnych wydaniach książkowych, bądź w czasopiśmie.

(z. s.) **Księgarnia Polska** we Lwowie wydała w tych dniach Wacława Gąsiorowskiego „Rapsody Napolcońskie“, które autor niedość ściśle nazwał „zbiorem fragmentów historycznych“. Należałoby się im raczej miano „malowanek“ na tle historii, są bowiem nie kartami dziejów, lecz barwnymi, rodzajowymi i batalistycznymi obrazkami o treści, dostarczonej przez „wspomnienia“ o Polakach, służących niegdyś w szeregach „boga wojny“. Dziś i ojeowicie nasi, ex-żołnierze, chętnie opowiadali synom i wnukom krótkie epizody wickopomnych wypraw, z wątką osobistych, bohaterkich lub romantycznych zdarzeń wysnute. Utalentowany powieściopisarz ośmiu podobnym, serdecznym opowiadaniem nadał artystyczne ujęcie, wydawca zaś przyozdobił ładną książkę, w formacie in 4°, portretami wyższych i niższych oficerów-legionistów, wizerunkami „Cesarza“ i jego marszałków, oraz fotodrukowemi reprodukcjami różnych miejscowości i obrazów Horacego Verneta i Hippolita Bellangého. Wszystko razem tworzy piękną i sympatyczną całość, liczyć mogącą na szerokie rozpowszechnienie.

P. Styka, mieszkający obecnie w Paryżu nadesłał na lwowską Wystawę szereg swych najnowszych prac, między którymi obraz olbrzymich rozmiarów „Przysięga Witolda“, głoszący cykl rysunków „Września“, wystawiony w tegorocznym salonie paryskim oraz najnowszy „Portret własny“.

Dzieła te wystawione będą od obecnej niedzieli aż do dnia 25 stycznia włącznie, poczem wystawa Towarzystwa będzie zamknięta aż do otwarcia wystawy dzieł Arnolda Böcklina, co nastąpi 1 a najpóźniej 7 lutego.

W Warszawie odegrano nową trzyaktową komedię p. t. „Małe dusze“ napisane przez znanego felietonistę Krzywoszewskiego. Komedia zawierająca trafną i pełną humoru charakterystykę warszawskiej *haute finance*, nie wywołała jednak głębszego wrażenia z powodu wielkich scenicznym niedostatków. Zawiera ona pyszną postać Meergolda, którą doskonale odtworzył Fraenkel.

Na scenie Rozmaitości odbyła się próba czytana z komedii Al. Mańkowskiego p. t. „Jadzia“.

Pomnik Zoli ma być w Paryżu postawiony; w tym celu zebrał się komitet. Prezydium składa się z senatora Trarieux, akademika Anatola France i deputowanego Pressensé.

P. Kruszelnicka śpiewała w Warszawie z ogromnym jak zwykle powodzeniem „Halke“ po raz ostatni przed swoim wyjazdem do Neapolu, gdzie w teatrze San Carlo rozpocznie niebawem szereg gościnnych występów.

Nowa powieść angielska budzi obecnie ogólne w Anglii zajęcie. Jest nią powieść znanego Antoniego Hope p. n. „Intrusions of Peggy“. Dopełnia to, pełna ironii satyra, świetny i barwny obraz towarzysztwa angielskiego w obecnej chwili. Powieść zawiera dwa wybitne typy kobiece, skreślone z niepospolitym talentem.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś w piątek po raz 11 „Słodka dziewczyna“ operetka w 3 aktach H. Reinhardta.

W sobotę po raz pierwszy w tym sezonie „Traviata“ opera w 4 aktach Verdiego. Gościnny występ Janiny Korolewicz-Waydowej, Augusta Dianni i Józefa Szymańskiego.

W niedzielę, o godz. pół do 3 po poł. „Wieczór trzech króli“ komedia w 5 aktach W. Szekspira, ułożona dla sceny Hel. Modrzejska.

W niedzielę, o godz. pół do 8 wieczór po raz 12 „Słodka dziewczyna“ operetka w 3 aktach H. Reinhardta.

W poniedziałek, po raz 1-szy „Widziadła“ w 3 aktach przez Zygmuta Kaweckiego.

Repertuar „Filharmonii“ lwowskiej.

W sobotę, 10 stycznia „Wielki koncert filharmoniczny“ ze współudziałem Gemmy Bellincioni i Franciszka Ondrziezka skrzypka.

Program: I. 1. Lysenko „Noc Bożego Narodzenia“. 2. Saint-Saens „Koncert“, odegra z towarzyszeniem orkiestry Fr. Ondrzieczek. 3. Verdi Arya z opery „Otello“, odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry G. Bellincioni. — II. 1. H. Meiser „Z obrazów nastrojowych“ Intermezzo. 2. Puccini: a) Arya z opery „Boheme“, b) Arya z opery „Tosca“, odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry G. Bellincioni. — III. 1. a) K. Weis „Meditation“, b) Fr. Ondrzieczek „Fantazyja“ z opery „Sprzedana naręczona“, odegra Fr. Ondrzieczek. 2. Verdi Arya z opery „Traviata“.

ta“, odśpiewa z towarzyszeniem orkiestry G. Bellincioni.

(Początek z powodu reduty wyjątkowo o godz. pół do 7 wieczorem).

W niedzielę, 11 stycznia „Koncert Popularny“, w którym wystąpi po raz pierwszy koncertnistrz czeskiej Filharmonii Bogumił Broż, skrzypek. (Ceny popularne).

We wtorek, 13 stycznia „Koncert symfoniczny“ (Ceny popularne).

We czwartek, 15 stycznia „Wielki koncert filharmoniczny“ ze współudziałem Teresitty Carreno, pianistki i Artura Argiewicza, skrzypka.

W sobotę, 17 stycznia „Wielki koncert filharmoniczny“ ze współudziałem Teresitty Carreno i Artura Argiewicza.

W niedzielę, 18 stycznia „Koncert popularny“.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Wpisy do rejestru handlowego. Z początkiem r. 1902 Ministerstwa handlu i sprawiedliwości rozpoczęły wydawnictwo „Centralnej gazety wpisów do rejestru handlowego“ (*Centralblatt für die Eintragungen in das Handelsregister*). Wydawnictwo to obejmuje wszystkie wpisy sądów handlowych w całej Przedlitawii i w ten sposób czyni zadość dawno odczuwanej potrzebie świata handlowego i przemysłowego. Co pół roku dodaje się do gazety spis alfabetyczny wszystkich firm wpisanych do rejestru w ciągu ubiegłego półrocza. Gazeta, która rozpoczyna teraz drugi rocznik wydawnictwa, wychodzi co piątek nakładem e. i k. nadwornej drukarni państwowej w Wiedniu. Prenumerata kosztuje rocznie 4 korony.

Bank austro-węgierski donosi, że pomocna stacya bankowa w Dukli, korespondująca z filią Banku w Jasle, której zniesienie uchwalono w czerwcu z. r. przestanie istnieć z dniem jutrzejszym (10 b. m.).

Galicysko-wiedeński ruch związkowy. Z dniem 1 stycznia 1903 wszedł w życie dodatek nowy do taryfy części II, ważnej od 1 sierpnia 1900, zawierający znieszone stopy taryfowe w poszczególnych relacjach dla ruchu między Galicyą i Bukowiną a Wiedniem.

Przesilenie w przemyśle naftowym. W Wiedniu odbyła się przedwczoraj narada reprezentantów stowarzyszenia „Ropa“ z reprezentacją syndykatu eksportowego nafty; narada miała charakter informacyjny. Szło mianowicie o stwierdzenie, jakie widoki na przyszłość ma produkcja ropy w Galicyi. Wczoraj obradował osobno syndykat rafinerów, a osobno producenci surowca, dzisiaj zaś w piątek odbędzie się wspólne posiedzenie.

Konferencya niemieckich przemysłowców cukrowniczych odbędzie się wkrótce w Berlinie, a to celem doprowadzenia do skutku w obec położenia wytworzonego brukselską konwencją kartelu między fabrykantami cukru surowego i rafineryami z jednej strony, a fabrykantami cukru białego z drugiej.

Renta węgierska. Według wydanego komunikatu, węgierski minister skarbu zawarł z węgierskim powszechnym Bankiem kredytowym umowę, według której Bank we własnym konsoreyum objął 4-procentową węgierską rentę koronową na 60 milionów koron.

Wystawa fotograficzna w Petersburgu. Na wiosnę b. r. otwarta będzie w Petersburgu pod protektoratem rosyjskiego następcy tronu, W. ks. Michała Aleksandrowicza międzynarodowa wystawa sztuki fotograficznej, która obejmie kilka działów, a mianowicie fotografię naukową, artystyczną, fotomechaniczne postępowanie drukowe, literaturę fotograficzną, techniczne wyzyskanie fotografii, zastosowanie fotografii dla celów sądownictwa i przemysł fotograficzny. Zgłoszenia przyjmuje do 14 stycznia sekretarz generalny petersburskiego Towarzystwa fotograficznego p. Borys Aglaimow (Petersburg Fostanka 4^o64).

Regulamin i program wystawy znajdują się w e. k. Ministerstwie handlu (I. Postgasse, S. 2 piętro, Depart. IV.), gdzie je można każdej chwili przejrzeć.

Wiedeń, 9 stycznia. Cukier 21'65 do — (spokojnie). Spirytus 35'80 do — (bez zmiany). Nafta niezmienniona.

Wiedeń, 9 stycznia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.). Pszenica na wiosnę 7'80 do 7'81. Pszenica na maj-czerwiec — do — Pszenica na jesień

— do —, żyto na wiosnę 6-95 do 6-96. Żyto na maj-czerwiec — do —. Żyto na jesień — do —. Kukurudza na maj-czerwiec — do —. Kukurudza na czerwiec-lipiec — do —. Kukurudza na lipiec-sierpień — do —. Owies na wiosnę 6-35 do 6-36. Owies na maj-czerwiec — do —. Owies na jesień — do —.

Uspობienie: pewne. — Pogoda: pochmurno.

Budapeszt, 9 stycznia. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 kg.). Pszenica na kwiecień 7-72 do 7-73. Żyto na kwiecień 6-67 do 6-68. Owies na kwiecień 6-08 do 6-09. Kukurudza na maj 5-67 do 5-68. Rzepak na sierpień 11-70 do 11-80.

Oferty na pszenicę: mierne. — Chęć kupna: ograniczona. — Uspობienie: lepsze. Pogoda: mgła.

Berlin, 9 stycznia. — Banknoty austriackie 85-45, Spirytus —.

Frankfurt, 9 stycznia. — Austriackie Kredyty 218-10, Koleje państw. 148-60, Alpy 192-40, Disconto 218-30, Laura —, Montany —.

Paryż, 9 stycznia. — Trzyprocentowa renta 100-22, Mąka 28-70.

Giełda towarowa. Cukier surowy loco Aussig 21-65 do 21-75, loco Ołomuniec 20-30 do 20-40, loco Berno-Wiedeń 20- do 20-10, na styczniu loco Aussig 20-10 do 20-20. Cukier w kostkach: prima 88-75 do 89-—, secunda 86-25 do 86-50. Spirytus kontyngentowany loco Wiedeń 35-80 do 36-20. Nafta kaukazka: transito Tryest 8- do 8-50, galicyjska przełoczysta 30-50 do 31-—. (Ceny w koronach).

Targ zbożowy.

Lwów, 9 stycznia. Waluta koronowa. Cena za 50 kg. loco Lwów. Pszenica gotowa 8-10 do 8-30, pszenica na termin 8- do 8-25, żyto gotowe 6-60 do 6-80, żyto na termin 6-40 do 6-65, owies obrocny gotowy 6-50 do 6-70, jęczmień pastewny 5-25 do 5-75, jęczmień browarniczy 5-75 do 6-25, rzepak 9-50 do 9-75, lnianka — do —, groch pastewny 6-50 do 6-75, groch do gotowania 7-75 do 10-50, wyka 5-75 do 6-75, nasienie lniane — do —, nasienie konopne — do —, bób — do —, bobik 5-75 do 5-90, hreczka — do —, kukurudza nowa 6-20 do 6-40, kukurudza stara — do —, chmiel za 56 kilo — do —, konieczna czerwona 65- do 76-—, konieczna biała 75- do 125-—, konieczna szwedzka 65- do 95-—, tymotka 26- do 35-—.

Spirytus loco za 50 litr. gotowy paritas Tarnopol 15-50 do 15-75 za 50 litr. paritas Tarnopol na termin 8-25 do 8-50, warianty — do —, ekskontyngentowy — do —.

OSTATNIA POCZTA

Izba posłów Rady państwa zbiera się — jak już poprzednio doniesiono — istotnie w d. 15 b. m. Porządek dzienny pierwszego posiedzenia Izby, które rozpocznie się o godz. 11 rano, jest następujący: 1) brukselska konwencja cukrowa, 2) kontyngent rekrutów, 3) budżet, 4) ustawa prasowa.

Prezes Koła polskiego w sejmie pruskim zwołał członków Koła na konferencję w d. 13 b. m. wieczorem, bezpośrednio po posiedzeniu Izby dep.

Nuncyusz papieski w Wiedniu msgr. Taliani przybył wczoraj do ratusza, gdzie go burmistrz m. Wiednia dr. Lueger zaprowadził do sali przyjęć. Nuncyusz złożył dr. Luegerowi imieniem papieża podziękowanie za ofiarowany Ojcu św. medal jubileuszowy m. Wiednia, a następnie wręczył dr. Luegerowi odrębne pismo papieskie.

Wedle dzienników berlińskich rząd niemiecki zwrócił się do rządów austro-węgierskiego, włoskiego i rosyjskiego z propozycją, aby rządy te podjęły rokowania o nowy traktat handlowy.

Z Drezną donoszą, iż następcą tronu saskiego zamierza w osobnym memoriale przedstawić ludowi saskiemu cały swój stosunek do zbiegłej księżnej oraz przyczyny jej ucieczki.

Z Genewy telegrafują, że dwór saski w rokowaniach z księżną skłania się wyznaczyć jej odpowiednie apanaże i poczynić wszelkie ułatwienia. Król życzy sobie, ażeby

przykra ta sprawa jak najprędzej mogła być załatwioną.

W ostatnim numerze *Deutsche Juristen Zeitung* zamieszczą niemiecki uczyony, profesor Laband rozprawę p. t.: „Parlamentarne kwestye prawne“, w której zajmuje się rozstrzygnięciem pytania, czy sposób przeprowadzenia taryfy cłowej w parlamencie berlińskim da się utrzymać i bronić ze stanowiska czysto prawnego. Autor zajmuje się szczegółowo kwestyą dopuszczalności jurystycznej wniosku Kardorffa i uchwalenia *en bloc* taryfy cłowej i dochodzi do przekonania, że wniosek Kardorffa nie był wprawdzie formalnie niedopuszczalny ze stanowiska konstytucyjnego, ale z pewnością sprzeciwiał się przepisom regulaminu parlamentu niemieckiego. Z tego punktu widzenia uważać go należy za ważny prejudykat, na wypadek, gdyby kiedyś w przyszłości większość parlamentu chciała znowu odebrać mniejszości prawo głosu.

Na miejsce r. t. Timirazjewa, który objął urząd towarzysza ministra skarbu po Kowalewskim, mianowany został agentem handlowym rządu rosyjskiego w Berlinie, rz. r. st. Gołobiew, członek rady ministra skarbu.

Obiega wiadomość, że rząd bułgarski zwrócił się do rządu serbskiego z propozycją zaprowadzenia wspólności celnej i zniesienia przynusu paszportowego. Serbia dotąd odpowiedzi nie dała.

Z Konstantynopola telegrafują prywatnie, że gubernatorowie Monasteru i Ueskibu mają otrzymać dymisy, ponieważ okazali się nieudolnymi do przeprowadzenia reform. Hilmi pasza rozkazał uwięzić wszystkich, którzy dopuścili się jakiegokolwiek gwałtów na ludności chrześcijańskiej. Obiegają także pogłoski o bliskiej zmianie w łonie gabinetu.

Częściowe wybory do senatu francuskiego skończone; na wyspach Guadelupy i la Reunion zostali wybrani dwaj rządowi kandydaci, tak że obecnie liczba wybranych ministerjalnych senatorów wynosi 66. Prezydent gabinetu Combes, który został wybrany dwa razy w dep. Charente i Korsyce wybrał pierwszy okręg.

Dziennik *Gaulois* donosi, że stanowisko ministra marynarki Pelletana stało się niemożliwe; rząd rokuje z admirałem Fournierem celem objęcia teki ministerstwa marynarki; zkądinąd donoszą, że w razie dymisy Pelletana następcą jego zostanie obecny minister kolonii Doumergue.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Kraków, 9 stycznia. (Tel. pr.) Po ukończeniu robót około wymiany pękniętej rury wodociągowej, dziś w południe po 3-dniowej przerwie miasto otrzymało napowrót wodę.

Kraków, 9 stycznia. (Tel. pr.) Otwarto testament zmarłego nagle księdza Piotra Strzelichowskiego. Z majątku, wynoszącego 68.000 koron, zapisał zmarły kwotę 11.000 koron na budowę i uposażenie szpitala w parafii Paczółkowice, miejscu rodzinnym zmarłego; dalej 4000 koron na fundusz wieczystego łóżka w szpitalu Bonifratrów w Krakowie; dla ubogich włościan parafii paczółkowskiej na wieczysty fundusz 4000 koron; na taki sam fundusz w Modlnicy 8000 koron celem rozdzielenia odsetek między parafian, których nawiedził pożar, kalectwo i t. p.

Borysław, 9 stycznia. (Tel. pr.) Wczoraj po godzinie 10 wieczorem wybuchł tutaj z niezbadanej przyczyny groźny pożar, który podsypany silnym wichrem przybrał wielkie rozmiary. O ile na razie stwierdzono ofiarą płomieni padło około 30 szybów, kilkanaście domów mieszkalnych i magazynów. Szkody są bardzo znaczne. Pożar szerzy się dalej.

Wiedeń, 9 stycznia. *Wiener Ztg.* ogłasza Najwyższe pismo odrębne Najj. Pana, zwołujące parlament na 15 stycznia b. r.

Wiedeń, 9 stycznia. Arcyks. Franciszek Ferdynand przyjął wczoraj na audyencji między innymi gubernatora Banku austro-węgierskiego Leona Bilińskiego, Karola hr. Lanekorońskiego i Wojciecha hr. Dzieduszyckiego.

Wiedeń, 9 stycznia. Prezes gabinetu dr. Koerber wystosował w odpowiedzi na memoriał związku austriackich przemysłowców z gałęzi przemysłu żelaza i maszyn do prezydium tego związku pismo, w którym zaznacza, że poszczególne ministerstwa zstawiły szereg zamówień, które mają być pokryte ze zwyczajnego budżetu na r. 1903 oraz z budżetu dwóch lat następnych. Samo

ministerstwo kolejowe poczyni w czasie od 1903 do 1905 zamówienia okragło na 80 mil. koron, a inne ministerstwa przeciętnie na 4.690.000 K. W to są wliczone zamówienia, jakie będą poczynione dla budowy dróg wodnych i kolei alpejskich. Dr. Koerber występuje przytem przeciw zdaniu, że tylko państwo może przez swe zamówienia zapobiedz krytycznemu położeniu przemysłu żelaznego i zaznacza, że przedsiębiorstwa prywatne muszą współdziałać, jeżeli przemysł ma otrzymać trwałą pomoc. Dlatego Rząd rozpoczął akcyę celem wciągnięcia także kolei prywatnych do tej działalności.

W końcu na podstawie cyfrowego zestawienia zamówień już poczynionych lub poczynić się mających, występuje P. Prezydent Ministrów przeciw twierdzeniu, jakoby Rząd obecnie lekceważył sobie inwestycyjną działalność państwa lub zwlekał z wykonaniem ustawy o programie inwestycyjnym.

Wiedeń, 9 stycznia. W obec ujemnej krytyki, zwłaszcza ze strony organów partii robotniczej, z jaką spotkało się rozporządzenie Ministerstwa spraw wewnętrznych z 19 listopada 1902 r., które wzywa władze krajowe, aby przy podaniach nowopowstających Stowarzyszeń zwracały na to uwagę, czy dane Stowarzyszenie nie podpada jako Stowarzyszenie dla ubezpieczeń pod postanowienia patentu cesarskiego z 26 listopada 1882 — pisze *Wiener Abendpost*: Owe zapytywania ujemne nie mają racyi. Przedewszystkiem rozporządzenie z 19 listopada jest tylko powtórzeniem rozporządzenia z 18go grudnia 1882, a Ministerstwo spraw wewnętrznych kierowało się w niem obowiązkiem rządu dopilnowania, aby we wszelkich Stowarzyszeniach, które za wkładki pieniężne członków podejmują się pewnych zobowiązań pieniężnych, były na wszelki wypadek do dyspozycji odpowiednie sumy. Liczne wypadki z ostatnich lat wykazały, że rękojmia taka albo od początku nie istniała, albo w skutek niedość gospodarki z biegiem czasu znikła. W obec tego pożądaną jest surowa kontrola państwa. Stowarzyszenia górnicze nie potrzebują się obawiać z tego powodu żadnych uszczupień ich działalności, jeżeli tylko odpowiedzą wszelkim wymaganiom ustawy.

Wiedeń, 9 stycznia. Subkomitet rady przemysłowej dla spraw żeglugi odbył wczoraj posiedzenie pod przewodnictwem Kruppa, przy współdziałaniu zastępców Ministerstw handlu, skarbu i sekeyi marynarki w Ministerstwie wojny. Przyjęto jednogłośnie sprawozdanie wraz z wnioskami i rezolucjami w sprawie jak najrychlejszego rozszerzenia portu tryesteńskiego. P. Kolischer zagał następnie obrady w kwestyi wciągnięcia linii Dunaju do sieci ruchu kolejowo-rzecznomorskiego i wystąpił przeciw zapytywaniu, że wykonanie tego planu przyniosłoby szkodę Tryestowi.

Wiedeń, 9 stycznia. Trybunał administracyjny na skutek skargi czesko zachodniego Towarzystwa górniczego przeciw urzędowi górniczemu w Pradze, zajmował się wczoraj rozstrzygnięciem kwestyi zasadniczej, czy ustanowiony normalny 9 godzinny czas pracy obejmuje czas pracy łącznie ze zjazdem do kopalni i wyjazdem. Urząd górniczy w Kutnej horze, do którego czesko zachodniego Towarzystwo górnicze w tej sprawie się zwróciło, rozstrzygnął ją tak, iż w ów 9 godzinny czas pracy wliczyć polecił zjazd i wyjazd. Urząd górniczy w Pradze odrzucił rekurs przeciw temu zarządzeniu wniesiony, wskazując na objaśnienia Rządu, dodane do tej sprawy. Trybunał administracyjny po przeprowadzeniu rozprawy odczytał ogłoszenie wyroku do 21 lutego b. r.

Wiedeń, 9 stycznia. Wicedyrektor wiedeńskiego magistratu, poseł do Rady państwa Weisskirchner, mianowany dyrektorem wiedeńskiego magistratu.

Rjeka, 9 stycznia. Na parowcu „Pannonia“, należącym do węg.-kroackiego Tow. żeglugi skradziono worek ze złotą monetą wartości 7000 kor.

Berlin, 9 stycznia. Wobec doniesień dzienników, jakoby Niemcy wysłały do rządów zaproszenie do podjęcia rokowań w sprawie odnowienia traktatów handlowych, donosi *Biuro Wolfa*, że w Berlinie nic o tem nie wiadomo.

Rzym, 9 stycznia. *Tribuna* donosi, że car Mikołaj przybędzie do Rzymu z końcem kwietnia, a cesarz Wilhelm w połowie maja.

Rzym, 9 stycznia. Prof. uniwersytetu w Pawii Sormani zawiadomił Towarzystwo medyczne, że odkrył mikroba wodowstrętu.

Belgrad, 9 stycznia. Doniesienia dzienników o rzekomej kradzieży dokumentów, odnoszących się do misyi ministra Lamsdorfa w Niszu już z tego powodu są nieprawdziwe, iż żadnych tego rodzaju dokumentów nie było.

Paryż, 9 stycznia. Pani Humbert przesłuchana przez sędziego śledczego Lydeta, na pierwsze pytanie, czy obstaruje przytem że wszystkie fakta, dotyczące się Crawfordów, są prawdziwe, odpowiedziała, że Crawfordowie żyją i że będzie można oglądać tak ich, jakoteż spadek.

Paryż, 9 stycznia. Pani Humbert oświadczyła podczas dalszego przesłuchania,

że odmawia odpowiedzi na wszelkie pytania w sprawie spadku po Crawfordach i że zastępcę sobie przedstawienie całej sprawy bez żadnej osłony podczas rozprawy.

Barcelona, 9 stycznia. Strajk robotników portowych ukończony.

Londyn, 9 stycznia. Zaprzeczają wiadomości, jakoby królestwo mieli zamiar przedsięwziąć podróż po morzu śródziemnem.

Londyn, 9 stycznia. Jak donoszą z Johannesburga przybył tam wczoraj Chamberlain. Na publicznym zgromadzeniu, w którym wzięło udział 10.000 osób, witano ministra z entuzjazmem.

Zatarg w Wenezueli.

Londyn, 9 stycznia. *Biuro Reutersa* donosi, że podjęto kroki celem zebrania się w Waszyngtonie reprezentantów mocarstw interesowanych w sprawie wenezuelskiej. Jak się zdaje, Castro da pełnomocnictwo posłowi amerykańskiemu Bovenowi do reprezentowania Wenezueli na tej konferencji.

Waszyngton, 9 stycznia. W tutejszych kołach rządowych twierdzą, że spór wenezuelski da się wkrótce załatwić, a mianowicie w Waszyngtonie i że nie będzie wcale potrzeby przedkładać sporu sądowi rozjemczemu w Hadze.

Waszyngton, 9 stycznia. Poseł amerykański w Wenezueli Boven doniósł, że prezydent Castro oświadczył gotowość poddania się sądowi rozjemczemu.

Caracas, 9 stycznia. Odpowiedź rządu wenezuelskiego na ostatnią notę mocarstw doręczono dziś amerykańskiemu posłowi. Wczorajsza rada gabinetowa po bardzo burzliwej dyskusji przyjęła żądania mocarstw. Poseł Stanów Zjednoczonych Boven jedzie jutro do Waszyngtonu.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 9 stycznia 1903. Giełda poranna. (*Vorbörse*). Godzina 10 minut 30. Marki 117-12, Renta majowa 100-85, Węgierska renta koronowa 98-70, Akcyje austriack. Zakładu kredytowego 691-75, Akcyje węgier. Zakładu kredytowego 732-—, Akcyje Anglobanku 273-—, Akcyje Unionbanku 544-—, Akcyje Bankvereinu 459-—, Akcyje Länderbanku 399-50, Akcyje Kolei państwowych 693-75, Lombardy 60-—, Akcyje Kolei Elbethal —, Akcyje Fabryki broni 315-—, Akcyje tytoniowe —, Akcyje Alpy 389-50, Akcyje Rima Muranyi 487-50, Akcyje Praskiego Towarzystwa żelaz. 1540-—, Losy tureckie 113-50, Ruble 252-50, 4-proc. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 98-25, 4-proc. Listy zastawne Banku kraj. 97-—, 56 l. listy Tow. kredytowego ziemskiego 96-45.

Uspობienie: silne.

Wiedeń, 9 stycznia 1903. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godz. 2 min. 30. Akcyje austriackiego Zakładu kredyt. 691-—, Akcyje węgierskiego Zakładu kredyt. 732-—, Akcyje Anglobanku 273-50, Akcyje Unionbanku 545-—, Akcyje Länderbanku 399-25, Akcyje Bankvereinu 458-50, Akc. Bodencredit 943-—, Akcyje galic. Banku hipotecznego 538-—, Akcyje kolei państwowych 694-—, Akcyje kolei Południowej 59-—, Akcyje Tramway A) —, Akcyje Tramway B) —, Akcyje kolei Elbethal 452-—, Akcyje kolei Północnej 5455-—, Akcyje kolei czerniowieckiej —, Akcyje Alpy 388-—, Akcyje Rima Muranyi 488-—, Akcyje praskiego Towarzystwa żel. 1545-—, Akcyje Fabryki broni 318-—, Akcyje Tureckie tytoniowe 337-—, Obligacye węgierskiej indemnizacyi 98-60, Renta majowa 101-—, Austriacka Renta koronowa 100-65, Węgierska Renta koron. 98-85, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 96-70, 4 pre. Listy Banku krajowego 97-50, 4 i pół pre. Listy Banku krajowego 101-—, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 95-75, 4 i pół pre. Listy Banku hipotecznego 100-15, 5 pre. Listy Banku hipotecznego 110-55, 4-pre. Gal. Obligacye propinacyjne 99-45, 4-pre. Gal. pożyczka kraj. z r. 1893 98-80, 4-pre. pożyczka miasta Lwowa 94-87, Losy tureckie 113-55, Marki 117-10, Ruble 252-50.

Berlin, 9 stycznia. Giełda poranna, (*Vorbörse*). Akcyje kredytowe 218-60. Towarzystwo dyskontowe 193-—.

Uspობienie: silne.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Nadesłane.

O niezrównanym skutku przeciw (2)

Cascarine Leprince advertisement with image of the product box and text describing its medicinal benefits.

Ubezpieczenia losów

od strat w razie wylosowania najmniejszą wygraną na cały rok 1903 przyjmują

Sokal & Lilien

Zlecenia z prowincji załatwiamy odwracną pocztą bez delimitacji prowizji.

Galicyjska Kasa Oszczędności we Lwowie.

Table showing financial statistics of the Galician Savings Bank for 1902, including deposits, withdrawals, and interest payments.

Przyjechali do Lwowa.

- List of hotels in Lviv and their managers, including Hotel George, Hotel Centralny, Hotel Stadtmueller, Grand Hotel, Hotel Imperial, and Hotel Europejski.

Ruch pociągów kolejowych obowiązujący z dniem 1. maja 1902 r. (Czas środkowo-europejski).

Main railway schedule table with columns for arrival (przyjeżdża do Lwowa) and departure (odjeżdża z Lwowa) times and routes.

Uwaga: Pora nocna oznaczona jest ramkami. — Czas środkowo-europejski jest późniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej

Lwów, dnia 9. stycznia 1903.

I. Akcje za sztukę.

Table listing various stocks and bonds, including bank shares, municipal bonds, and foreign securities.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 8. stycznia 1903.

Table showing exchange rates for various currencies and commodities.

Table listing various bonds and securities, including government bonds, railway bonds, and municipal bonds.

Table listing various bonds and securities, including government bonds, railway bonds, and municipal bonds.

Table listing various bonds and securities, including government bonds, railway bonds, and municipal bonds.

Licytacje.

L. cz. E. 1153/2 (5) [97 3-3]
Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego i Ochrony własności ziemskiej w Limanowie, odbędzie się dnia 19. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie w Limanowie w biurze Nr. 5, licytacja realności lwh. 44 gm. kat. Zamieście II. część i realności lwh. 65 gm. Rupułów objętych, Wojciecha i Antoniego Leśniaków własnych, wraz z przynależnościami.

Nieruchomości powyższe, wystawione na licytację, są ocenione 1) realność lwh. 44 gm. Zamieście z przynależnościami na 3253 kor. 76 hal., 2) zaś realność lwh. 65 gm. Rupułów na 1180 kor. 57 hal.

Najniższa cena wynosi ad 1) kwotę 2169 kor. 16 hal., ad 2) 787 kor. 4 hal.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta odnoszące się do powyższych realności przejrzyć można w biurze Nr. 4.

C. k. Sąd powiatowy.
Limanowa, 27. listopada 1902.

L. cz. E. 518/2 (8) [117 3-3]
Na żądanie Józefa Schwanenfelda w Rudniku, odbędzie się dnia 16. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, ponowna licytacja realności w h. 576 ks. gr. Skalat objętej, składającej się z pb. lk. 237/2 oraz na tejże pobudowanego domu Cnr. 33.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2400 kor.

Najniższa cena wynosi 1600 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Skalat, dnia 26. listopada 1902.

L. cz. E. 1267/2 (5) [39 3-3]
Na żądanie Perii Eichler w Janowie odbędzie się dnia 4. lutego 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Janowie licytacja całej realności objętej lwh. 588 gm. kat. Wiszenka oraz 1/3 części realności objętej lwh. 184 gm. Wiszenka.

Nieruchomości wystawione na licytację są ocenione a to realność lwh. 588 gm. Wiszenka na 510 kor. zaś 1/3 część realności lwh. 184 gm. Wiszenka na 1063 kor. 66 hal.

Najniższa cena wynosi co do lwh. 588 gm. Wiszenka 340 kor. zaś co do lwh. 184 gm. Wiszenka 691 kor. 12 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Janów, dnia 1. grudnia 1902.

L. cz. E. 1133/2 (9) [43 3-3]
Na żądanie Filii c. k. uprz. gal. akc. Banku hipotecznego w Tarnopolu, zastąpionej przez adw. dra Horowitza z Tarnopola,

odbędzie się dnia 30. stycznia 1903 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Podwoleczyskach, licytacja realności wlp. 5² gminy kat. Zadniszówka objętej wraz z przynależnościami, składającymi się z dwóch budynków z których jest jeden murowany a drugi budowany.

Nieruchomość powyższa, wystawiona na licytację, jest oceniona wraz z przynależnościami na kwotę 3086 kor. 90 hal.

Najniższa cena wynosi 1543 kor. 45 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Podwoleczyska, dnia 9. grudnia 1902.

L. cz. E. 403/2 (7) [136 2-3]
Na żądanie pana Borucha Brechera w Stanisławowie, odbędzie się dnia 13. stycznia 1903 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja a) 1/5 części realności wyk. hip. l. 616, 619 i 1383, b) 1/10 części realności wyk. hip. l. 1044, 1045 i 617 ks. gr. gm. kat. Halicz i c) 1/5 części realności wyk. hip. l. 432 ks. gr. gm. kat. Załukiew.

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione a to: ad a) 1/5 część wyk. hip. l. 616 na 220 kor., wyk. hip. l. 619 na 300 kor., wyk. hip. l. 1383 na 760 kor., ad b) wyk. hip. l. 1044 na 50 kor., wyk. hip. l. 1045 na 630 kor., wyk. hip. l. 617 na 772 kor. 20 hal., ad c) 360 kor.

Najniższa cena wynosi ad a) wyk. hip. l. 616 146 kor. 67 hal., wyk. hip. l. 619 200 kor., wyk. hip. l. 1383 506 kor. 67 hal., ad b) wyk. hip. l. 1044 50 kor., wyk. hip. l. 1045 420 kor., wyk. hip. l. 617 514 kor. 67 hal., ad c) 240 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 30. listopada 1902.

L. cz. E. 1162 (20) [123 2-3]
Na żądanie Berla Mandla, zastąpionego przez adw. dr. Rosenbacha w Przemysłu, odbędzie się dnia 27. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 51, licytacja połowy majątności Dobkowiec i Dobkowiec część wyk. hip. l. l. 487 i 488 ks. gr. dla większych posiadłości obwodu przemyskiego objętej, dotychczas Władysława Witolda 2 im. Kotkowskiego własnej wraz z przynależnościami, składającymi się z żywego i martwego inwentarza.

Połowy powyższych nieruchomości wystawionych na licytację, są ocenione na 170.784 kor. 50 hal., przynależności zaś na 31.409 kor. 50 hal.

Najniższa cena wynosi 134.796 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Przemysł, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. E. 1442/2 (4) [87 2-3]
Dnia 4. lutego 1903 o godz. 10 przed południem odbędzie się w sądzie tutejszym w biurze Nr. 4 licytacja realności lwh. 232 ks. gr. gm. kat. Ustrzyki dolne wraz z przynależnościami, składającymi się z nowego murowanego domu parterowego bez numeru, Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 992 kor. przynależność zaś na 2700 kor.

Najniższa oferta wynosi 1846 kor.
Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzyć można w kancelaryi sądowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Ustrzyki dolne, dnia 1. stycznia 1903.

L. cz. E. 669/2 (6) [156 1-3]
Zobowiązany Petro Mościcki.
Na żądanie p. Schaji Anstera kupca w Maryampolu, odbędzie się dnia 22. stycznia 1903 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9, licytacja całej realności wyk. hip. l. 407 ks. gr. gm. kat. Maryampol, wraz z przynależnościami, składającymi się z jednej pary koni i wozu.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 590 kor., przynależności zaś na 80 kor.

Najniższa cena wynosi 446 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Halicz, dnia 19. września 1902.

L. cz. E. 432/2 (5) [21 1-3]
Dnia 11. lutego 1903 o godz. 9 przed południem, odbędzie się w biurze Nr. 4 sądu tutejszego, licytacja realności lwh. 65 ks. gr. gm. Wilamowice.

Nieruchomość tę oceniono na 30.719 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 20.979 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośnie dokumenta przejrzyć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Kęty, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. E. 816/2 (8) [99]
W sprawie egzekucyjnej Franciszka Mazgaja w imieniu własnym tudzież jako kuratora ad adetum małoletniej swej żony Maryanny z Jodłowców Mazgajowej w Słemienu przeciw Aleksandrowi Jodłowcowi a właściciela jego nieobjętej masy spadkowej w Słemienu o zniesienie współwłasności realności lwh. 655 i 656 ks. gr. gm. kat. Słemień objętych odbędzie się dnia 21. stycznia 1903 o godz. 9 rano w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7 licytacja realności lwh. 655. ks. gr. gm. kat. Słemień objętej wraz z przynależnościami a składającej się z pb. lk. 223 wymienionym kształcie oznaczonej na kwotę 200 kor. oraz stojącego na niej domu wraz z piwnicą, oszacowanego na kwotę 1490 kor. tudzież re-

alności lwh. 656. ks. gr. gm. k. Słemień objętej składającej się zpg. lk. 1832 wymienionym kształcie oszacowanej na kwotę 200 koron, tudzież stojącej na niej stodoły oszacowanej na kwotę 120 kor., chlewka oszacowanego na 25 kor., oraz studni oszacowanej na 20 kor.

Realności powyższe mają być osobno sprzedane, a to w następujący sposób:

Najniższa cena realności lwh. 655. ks. gr. gm. lk. Słemień objętej wynosi kwotę 1690 kor. poniżej której to ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Co do realności lwh. 656. ks. gr. gm. kat. Słemień objętej to osobno sprzedanemi zostaną jako nieruchomości stojące na pg. lk. 1062 stodoła i chlewek, stanowiące wyłączną własność nieobjętej masy spadkowej Aleksandra Jodłowca osobno zaś cała realność wyżej wspomniana składająca się zpg. lk. 1862 i stojącej na niej studni jako przynależności.

Najniższa cena, poniżej której sprzedaż nie przyjdzie do skutku wynosić będzie:

1) za stodołę stojącą na pg. lk. 1862 120 kor.

2) chlewek 25 kor.

3) całą realność lwh. 656 ks. gr. gm. kat. Słemień, objęta składającą się zpg. lk. 1862 wraz ze studnią jako przynależnością kwotę 200 kor.

Wierzytelności hipotecznie ubezpieczone na sprzedaż się mających realnościach pozostaną przy hipotece tych realności zaliczeniem na licytacyjną cenę kupna a nabywca winien od nich od dnia przybicia targu opłacać umówione procenta tudzież dopełnić wszystkie w skryptach dłużnych wyrażone zobowiązania.

Uzyskana przy licytacji cena kupna po potrąceniu kwoty potrzebnej na pokrycie hipotecznie ubezpieczonych wierzytelności ma być złożoną do depozytu sądowego i zostanie, po potrąceniu kosztów niniejszego postępowania licytacyjnego, wierzytelowemu popierającemu egzekucję uiszczyć się mających rozdzieloną w następujący sposób.

1. Z realności lwh. 655. ks. gr. gm. k. Słemień objętej otrzyma nieobjęta masa spadkowa sp. Aleksandra Jodłowca 4/6 części zaś Franciszek Mazgaj i Maryanna z Jodłowców Mazgajowa po 1/6 części.

2. Ze stodoły i chlewka stojących na pg. lk. 1862. otrzyma nieobjęta masa spadkowa sp. Aleksandra Jodłowca, zaś

3. Z realności lwh. 656. ks. gr. gm. k. Słemień objętej otrzyma nieobjęta masa spadkowa sp. Aleksandra Jodłowca 2/4 części, zaś Franciszek Mazgaj i Maryanna z Jodłowców Mazgajowa po 1/4 części.

Warunki licytacyjne które równocześnie się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg hipoteczny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia itd.) może każdy mający chęć kupna przejrzyć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Słemień, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. E. VIII. 724/2 (8) [128]

Dnia 5. lutego 1903 o 11 godz. przed południem odbędzie się w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30, licytacja: 1) połowy realności wyk. hip. l. 141 gminy Opryszowce objętej, składającej się z budowl. parceli 137 i gruntowych l. kat. 295, 298, 300, 301, 1532, 1897, 2979, 4184, 2) całej realności wyk. hip. l. 908 tej samej gminy, obejmującej jedynie p. gr. lk. 4015 2.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: 1) połowa realności wyk. hip. 141 na 725 kor., 2) cała realność wyk. hip. 908 na 200 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1) 483 kor. 32 hal., ad 2) 133 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, protokół ocenienia) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzyć podczas godzin urzędowych w tut. sądzie, w biurze Nr. 29.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju, co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Stanisławów, 9. grudnia 1902.

L. cz. E. 632/2 (6) [29]
Dnia 5. lutego 1903 godz. 11 przed
południem, odbędzie się w biurze 10 licy-
tacja 4/5 części realności lwh. 233 ks. gr.
gm. Gwoździec miasto.
Wartość szacunkowa 3304 kor.
Najniższa oferta 1652 kor.
Warunki licytacyjne do przejrzenia w
sądzie, biuro Nr. 2.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gwoździec, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. E. 650/2 (3) [10.937]
Dnia 5. lutego 1903 godz. 10 przed
południem, odbędzie się w tut. sądzie biuro
10, licytacja realności lwh. 1021 ks. gr.
gm. Podhajczyki.
Cena szacunkowa 800 kor.
Najniższa oferta 533 kor. 32 hal.
Warunki licytacyjne do przejrzenia w
biurze 12.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Gwoździec, dnia 22. grudnia 1902.

L. cz. E. 802/2 (3) [100]
Na żądanie Kasy pożyczkowej gminy
Lubca, zastąpionej przez adw. dra Wilhel-
ma Gucew, odbędzie się dnia 6. lutego 1903
o godz. 9 przed południem w sądzie niżej
wymienionym, w biurze Nr. 10 w Pilźnie,
licytacja połowy realności w. h. l. 382 i
1/4 części w. h. l. 384 ks. gr. gm. Lubca
objętej.
Części nieruchomości tych, wystawione
na licytację, są ocenione na 1735 kor. 42
hal. łącznie.
Najniższa cena wynosi 1087 kor. 76
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-
larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenie-
nia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia,
przejrzeć podczas godzin urzędowych w są-
dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Pilzno, dnia 13. grudnia 1902.

L. cz. E. 1673 2 (3) [153]
Na żądanie Chaima Herscha Rose,
odbędzie się dnia 28. stycznia 1903 o godz.
9 przed południem w sądzie niżej wymie-
nionym, w biurze Nr. 18 w Brzeżanach,
licytacja realności objętej whl. 363 ks. gr.
gminy kat. Brzeżany.
Nieruchomość, wystawiona na licytację,
jest oceniona na 1836 kor. 65 hal.
Najniższa cena wynosi 1224 kor. 42
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tej nieruchomości dokumenta może każdy,
mający chęć kupienia, przejrzeć podczas
godzin urzędowych w sądzie niżej wymie-
nionym, w biurze Nr. 18.
Takie prawa w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym
terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania, jedynie przez przybicie na tablicy sądo-
wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej
wymienionego i nie wskażą temuż sądowi
pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Brzeżany, dnia 4. grudnia 1902.

L. cz. E. 891/2 (4) [155]
Dnia 30. stycznia 1903 o godzinie 10
przed południem w sądzie tutejszym, biuro
Nr. 2, odbędzie się licytacja realności lwh.
238 gm. Dobczyce, wraz z przynależnościami.
Nieruchomość, wystawiona na licytację,
jest oceniona na 3585 kor. 50 hal., wraz
z przynależnościami.
Najniższa cena wynosi 1792 kor. 75
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tej nieruchomości dokumenta może każdy,
mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin
urzędowych w sądzie tutejszym, biuro Nr. 2.
Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-
minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-
wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej
wymienionego i nie wskażą temuż sądowi
pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobczyce, dnia 22. listopada 1902.

pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Dobczyce, dnia 22. listopada 1902.

L. zz. E. 572/2 (7) [98]
Dnia 5. lutego 1903 o godz. 9 1/2 przed
południem, w sądzie tutejszym, w biurze Nr.
8, odbędzie się licytacja realności wiejskiej,
objętej wyk. hip. 366 księgi grunt. gminy
Letnia, wraz z przynależnościami, składają-
cemi się z chaty i szopy.
Nieruchomość, wystawiona na licytację,
jest oceniona na 985 kor., przynależności
zaś na 40 kor.
Najniższa cena wynosi 684 kor., poniżej
tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i inne odnośne do-
kumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym,
w biurze Nr. 9.
Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-
minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-
wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej
wymienionego i nie wskażą temuż sądowi
pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Medenice, dnia 15. grudnia 1902.

L. cz. E. 3657/2 (12) [10]
Na żądanie Kasy oszczędności miasta
Tarnopola, zastąpionej przez adwokata pana
dra Glogiera, odbędzie się dnia 16. lutego
1903 o godz. 10 przed południem w sądzie
niżej wymienionym, w biurze Nr. 1 w Tar-
nopolu, licytacja połowy ciała tabularnego
whl. 2747 kat. gm. Tarnopol objętego z par-
cel bud. lkat. 1689 1619 i 1688 oraz ogród
1039 na których znajduje się dom pod lkons.
1022 komórki i altana się się składającego.
Nieruchomość, wystawiona na licytację,
jest oceniona na kwotę 10.628 kor. 46 hal.
Najniższa oferta wynosi kwotę 5631
kor. 73 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie
przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-
larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia
i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia,
przejrzeć podczas godzin urzędowych w są-
dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.
Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-
minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-
wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu
tutejszego i nie wskażą temuż sądowi peł-
nomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 15. grudnia 1902.

L. cz. E. 1234 2 (4) [45]
Dnia 6. lutego 1903 o godz. 9 1/2 przed
południem, odbędzie się w sądzie niżej wy-
mienionym, w biurze Nr. II, licytacja real-
ności objętych wyk. hip. 368 i 1445 gminy
kat. Tyśmienica wraz z przynależnościami,
składającymi się z zasiewów.
Nieruchomości, wystawiona na licytację,
są ocenione a to 1) whl. 368 na 1100 kor.,
a 2) whl. 1445 na 3960 kor., przynależno-
ści zaś na 40 kor.
Najniższa cena wynosi ad 1) 733 kor.
33 hal., ad 2) 2667 kor. 67 hal., poniżej tej
ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.
Warunki licytacyjne, które się niniej-
szem zatwierdza i odnoszące się do tych
nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny,
wyciąg katastralny, protokoły ocenienia
może każdy, mający chęć kupienia, przej-
rzeć podczas godzin urzędowych w są-
dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.
Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-
minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższych nieruchomościach bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-
wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej

wymienionego i nie wskażą temuż sądowi
pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyśmienica, dnia 29. listopada 1902.

L. cz. E. 1272/2 (3) [81]
Dnia 10. lutego 1903 o godz. 10 przed
południem, odbędzie się w biurze Nr. 13 tu-
tejszego sądu, licytacja realności lwh. 521
gm. kat. Łańcut tj: 6,8 części z części real-
ności Nr. 122 — i 3,8 części, z reszty czę-
ści realności lwh. 521.
Nieruchomość pierwsza jest oceniona
na 1280 kor., druga zaś na 2701 kor. 50 hal.
Najniższa cena co do pierwszej nieru-
chomości wynosi 640 kor. zaś co do drugiej
1350 kor. 75 hal., poniżej tych cen sprzedaż
do skutku nie przyjdzie.
Warunki licytacyjne i dokumenta prze-
jrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze
Nr. 13.
Takie prawa, w obec których niniejsza
licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgło-
sić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-
minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego
rodzaju co do samej nieruchomości nie mo-
głyby być już ze skutkiem podnoszone.
Te osoby, dla których jakie prawa lub
ciężary na powyższej nieruchomości bądź
obecnie już istnieją, bądź w toku postępo-
wania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane
będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-
wania jedynie przez przybicie na tablicy sądo-
wej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej
wymienionego i nie wskażą temuż sądowi
pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Łańcut, 23. grudnia 1902.

wymienionego i nie wskażą temuż sądowi
pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu
zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Tyśmienica, dnia 29. listopada 1902.

L. cz. Prez. 23341. [161]
KONKURS.
Przy c. k. Sądzie powiatowym w Ko-
poczyńcach opróżniła się posada starszego
oficyała kancelaryjnego w IX. klasie rangi.
Ubiegający się o tę posadę względnie
o taką posadę przy innym sądzie opróżnić
się mogąca, lub o posadę prowadzącego
księgi gruntowe w IX. klasie rangi, mają
wnieść swoje w myśl §. 5 i 6 rozporządze-
nia Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 18.
lipca 1897 Nr. 170 Dzpp. udokumentowane
podania, mianowicie kandydaci o posadę
prowadzącego księgi gruntowe także z wyka-
zaniem się ze złożonego egzaminu do pro-
wadzenia ksiąg gruntowych, do Prezydium
c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu w ter-
minie do dnia 30. stycznia 1903.
Z Prezydium c. k. wyższego Sądu kraj.
Lwów, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. Prez. 23. [160]
KONKURS.
Posada radcy przy sądzie krajowym
w Czerniowcach z poborami VII. klasy rangi
jest do obsadzenia.
Ubiegający się o tę ewentualnie o taką
posadę przy innym sądzie kolegiatnym lub
powiatowym na Bukowinie opróżnić się mo-
gąca, wniosą swoje należycie udokumento-
wane podania w drodze przepisanej najdalej
do 31. stycznia 1903 do Prezydium c. k.
sądu krajowego w Czerniowcach.
Z Prezydium c. k. wyższego Sądu kraj.
Lwów, dnia 4. stycznia 1903.

L. cz. Prez. 6/03 [165]
KONKURS.
Celem obsadzenia jednej posady kon-
cypisty w X. klasie rangi w etacie c. k.
galic. Prokuratury skarbu.
Kompetenci o tę posadę winni wnieść
podanie zaopatrzone w dowody znajomości
języków krajowych i języka niemieckiego,
tudzież uzyskania stopnia doktora praw, je-
dnorocznęj praktyki sądowej i złożenia egza-
minu przepisane dla służby koncepcyjnej
przy Prokuraturach skarbu w przepisanej
drodze służbowej do Prezydium c. k. galic.
Prokuratury skarbu w przeciągu czterech
tygodni.
Lwów, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. E. 4195/2 (5) [154]
W sprawie egzekucyjnej Anny z Czuba-
tych Przedzimirskiej w Tarnopolu przeciw
nieobjętej masie spadkowej ś. p. Michała
Przedzimirskiego przez kuratora adw. dra
Promińskiego w Tarnopolu o zniesienie współ-
własności, odbędzie się dnia 10. lutego 1903
o godz. 11 przed południem w sądzie niżej
wymienionym w biurze Nr. 1 w Tarnopolu,
licytacja ciała tabularnego wh. l. 618 kat.
gminy Tarnopol objętego z parc. bud. lkat.
453 i 454 na których znajdują się dwa do-
my pod Nr. kons. 300 i 1666 oraz komórki
i chlewy się składającego Michała Przedzi-
mirskiego syna Piotra w 132/288 częściach
nielietniego Pawła Przedzimirskiego syna Łu-
kasza w 26 288 częściach, nieletniej Anny
Przedzimirskiej córki Łukasza w 26/288 czę-
ściach, nieletniego Mikołaja Przedzimirskiego
syna Łukasza w 26 288 częściach, nieletniej
Julii Przedzimirskiej córki Łukasza w 26 288
częściach i Anny z Czubatych Przedzimir-
skiej w 52/288 częściach własnego.
Nieruchomość, wystawiona na licytację,
jest oceniona na kwotę 3450 kor. 20 hal.
Najniższa cena wynosi 3450 kor. 20
hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie
do skutku.
Wierzycielom mającym na zlicytować
się mającej realności pretenzje hipotekowane
pozostają ich prawa bez względu na cenę
kupna zastrzeżone.
Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabu-
larny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia
i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia,
przejrzeć podczas godzin urzędowych w są-
dzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnopol, dnia 21. grudnia 1902.

L. cz. P. I. 153/2 (1) [10.946 2-3]
C. k. Sąd powiatowy Sekcyi II. we
Lwowie ogłasza, że Jurka Perepełycię z Re-
menowa oddano z powodu marnotrawstwa
pod kuratelę, kuratorem ustanowiony Jacko
Mielnik z Remenowa.
C. k. Sąd powiatowy Sekcyi II., Oddział I.
Lwów, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. L. 16/2 (3) [10.934 2-3]
Tekla Olejnik w Zabczu została uznana
głupkowatą, a kuratorem jej ustanowiono
Stefana Olejnika w Zabczu.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Bełz, dnia 17. września 1902.

L. cz. P. 271/2 [10.944 2-3]
Oleksa Hnyda z Wierzbówiec został
uznany umysłowo chorym a kuratorem dlań
ustanowiono Koscia Czeladyna.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rohatyn, 22. listopada 1902.

L. cz. P. 65 2 (6) [48 2-3]
Iwan Hożan z Zawadki uznany został
umysłowo upośledzonym, a kuratorem jego
ustanowiono Stefana Maroczkanycza tamże.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Borynia, dnia 26. września 1902.

L. cz. P. 292,2 (1) [41 2-3]
Ignacy Ausyon z Zywaczowa uznany
marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiono
Leona Jaskułowskiego z Zywaczowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Obertyn, dnia 15. października 1902.

L. cz. P. 191/2 (5) [83 2-3]
Katarzyna Hölm uznana głupkowatą,
kuratorem dla niej ustanowiono Filipa Hölm
syna Jana, oboje z Ugartbergu.
C. k. Sąd powiatowy.
Medenice, 28. grudnia 1902.

L. cz. P. IV. 375,2 (11) [150 2-3]
Zofia z Giżyckich Bilińska została uzna-
ną umysłowo chorą, kuratorem jej miano-
wany p. Jan Wewiński aptekarz we Lwowie.
C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział IV.
Lwów, dnia 10. grudnia 1902.

Kuratele.

Konkursa.

I. G. D. Z. 35.887 ex 1902. [91 2-3]
K o n k u r s .
Ze strony c. k. monopolu tytoniowego
będą w miesiącu marcu 1903 dwa miejsca
dozorców uprawy tytoniu w obrębie ek. fa-
bryki tytoniu w Jagielnicy do obsadzenia.
Kandydaci starający się o takowe, ma-
ją swe podania należycie ostemplowane
i zaopatrzone w metrykę urodzenia, świa-
dectwo przynależności, fizycznego uzdolnie-
nia, moralności, świadomości czytania, pisa-
nia i rachowania, jak również świadomości
języków i świadomości praktycznej uprawy
tytoniu najdalej do 1. lutego 1903 ek. fa-
bryce tytoniu w Jagielnicy przedłożyć.
Przy obsadzaniu tych posad będą mie-
li pierwszeństwo kandydaci, którzy ukończyli
jedną ze szkół rolniczych, w której kurs
uprawy tytoniu był wykładany.
Bliższe warunki zasięgnąć można ustnie
lub pisemnie w ek. fabryce tytoniu w Ja-
gielnicy względnie w głównej c. k. fabryce
tytoniu w Monasterzyskach, dalej w ek. fa-
bryce tytoniu w Zabłotowie lub w c. k.
Urzędzie wykupna tytoniu w Borszczowie.
C. k. Generalna Dyrekcja monopolu tyto-
niowego.

L. cz. L. 6/00 (10) [40 2-3]
Zawieszoną nad Fedorem Załotarczkiem z Zywaczowa tus uchwałą z 17. sierpnia 1902 l. cz. L. 6,00 (2) kuratelę znoś się.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Obertyn, dnia 18. listopada 1902.

L. cz. P. VI 158/2 (8) [130 2-3]
Marya z Wessnerów 10 Pulnarowiczowa 20 Grabarska z Stanisławowa umysłowo chora.
Kurator Leopold Seidler w Stanisławowie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Stanisławów, 19. grudnia 1902.

L. cz. P. 737 2 (5) [10.936 2-3]
Marya Mazuch z Tustanowic została uznana za umysłowo chora, a kuratorem dla niej mąż jej Jan Mazuch, górnik z Tustanowic.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, dnia 24. listopada 1902.

L. cz. L. 12 2 (4) [142 2-3]
Jan Sikoń z Białego Dunajca oddany został pod kuratelę z powodu marnotrawstwa.
Kuratorem jego ustanowiony Jędrzej Granat z Białego Dunajca.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Targ, dnia 25. października 1902

L. cz. L. 15/2 (10) [84 2-3]
Wojciech Olech z Lipnik marnotrawcą uznany, kurator Michał Horodeczny z Lipnik.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mościska, dnia 24. października 1902.

L. cz. P. 348 2 (6) [44 2-3]
Nykołę Samkowa z Rosulnej uznaje się marnotrawnym, a kuratorem jego Antoni Grisztor.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sołotwina, 6. października 1902.

L. cz. P. 262/2 (7) [16 2-3]
Walenty Waclawek z Chełmku uznany został za marnotrawcę.
Kuratorem Andrzeja Bożka ustanowiono.
C. k. Sąd powiatowy.
Chrzanów, 22. września 1902.

L. cz. P. 257 2 (1) [23 2-3]
Szymon Mirek gospodarz z Gorliczyny uznany marnotrawcą, kuratorem ustanowiono Franciszka Mirka gospodarza z Gorliczyny.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Przeworsk, 16. grudnia 1902.

L. cz. P. 235/2 (2) [27 2-3]
Karol Jakubiszyn z Uhryńkowic uznany marnotrawcą kuratorem jego Józef Szuszkiewicz z Uhryńkowic.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Zaleszczyki, dnia 28. listopada 1902.

L. cz. P. 331 2 (1) [28 2-3]
Jędrzej Romanów z Hodowa uznany jest za obłąkanego a kuratorem jego jest Filip Werbicki z Józefówki.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zborów, dnia 6. listopada 1902.

L. cz. L. IX. 16/2 (10) P. IX. 291.2 [37 2-3]
Adama Pelechajło uznaje się marnotrawcą i ustanawia się dlań kuratorem Andrzeja Kościów z Bucniowa.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IX.
Tarnopol, dnia 19. października 1902.

L. cz. L. 20/2 (11) [85 2-3]
Hryńko Dobrzański z Lipnik marnotrawcą uznany, kurator Antoni Dobrzański z Lipnik.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mościska, 1. listopada 1902.

L. cz. P. XI. 222 2 [129 2-3]
Dmytro Hreczaniuk Hnata z Zabereża za marnotrawcę uznany, kuratorem jego Stefan Fedorów Jakiema z Zabereża.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział XI.
Stanisławów, 15. września 1902.

Różne obwieszczenia.

L. cz. T. V. 14/2 (2) [10.930 3-3]
Na wniosek Herscha Wolfa Friedländera wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do zaginionej książeczki wkładkowej kasy oszczędności miasta Tarnopola a to Nr.

11134 na imię Liby Finl wystawionej i na kwotę 51 kor. 16 hal. opiewającej i wzywa się wszystkich, którzyby tę książeczkę wkładkową posiadali, ażeby w przeciągu 6 miesięcy licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu swe prawa zgłosili, gdyż inaczej książeczka ta pozbawiona będzie wszelkiej mocy prawnej.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 20. grudnia 1902.

L. cz. A. 310/2 (7) [22 3-3]
C. k. Sąd powiatowy w Kozowie podaje do wiadomości że Josel Silpe z Kozowa zmarł bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.
Do spadku powołany jest Motio Silpe a gdy miejsce jego pobytu nie jest znanem, wzywa się aby w przeciągu roku licząc od daty tego edyktu zgłosił się w tut. sądzie i wniósł oświadczenie do spadku gdyż w przeciwnym razie zostanie przewodnik spadkowy przeprowadzonym ze zgłaszającymi się spadkobiercami i z ustanowionym dla niego kuratorem adw. Dr. Friedem z Kozowy.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kozowa, dnia 7. października 1902.

L. cz. T. 24/2 (24) [35 2-3]
Na wniosek Josla Mendla Habena vel Krattensteina wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem 2 książeczek wkładkowych Banku pod nazwą „Bank związku właścicieli realności i gruntów“ tak zwanych unikat i duplikat folio Nr. 483 i Nr. wkładki 1668 na imię Josla Mendla Habera vel Krattensteina i na kwotę 434 kor. 43 h. opiewających i wzywa się każdego posiadacza ażeby w ciągu 1 roku 6 tygodni i 3 dni od ostatniego ogłoszenia w gazecie lwowskiej licząc swoje prawa zgłosił, inaczej bowiem książeczki te za amortyzowane uznane zostaną.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, 20. października 1902.

L. cz. Prez. 1993. (18/2) [6 2-3]
O g ł o s z e n i e.
Pan Prezydent lwowskiego sądu krajowego wyższego zamianował dla pierwszej 16. lutego 1903 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencji sądu przysięgłych przy tutejszym Trybunale przewodniczącym prezydenta Alfreda Hiuze a jego zastępcami radcę wyższego sądu krajowego Eugeniusza Abrahamowicza i radców sądu krajowego Józefa Towarnickiego, Jakóba Löbensteina, Karola Vincenza, Henryka Kwiatkowskiego i Aleksandra Pożniaka.
Stryj, 30. grudnia 1902.

L. 158.708. [107 2-3]
O b w i e s z c z e n i e.
C. k. Ministerstwo obrony krajowej w porozumieniu z c. i k. państwem Ministerstwem wojny wyznaczyło na podstawie §. 51. ustawy z 11. czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93). wynagrodzenie płacić się mające w Galicyi przez Skarb wojskowy, w czasie od 1. stycznia do końca grudnia 1903, za ośmiu żołnierzom od ponuszącego kwaterunek począwszy od zastępcy oficera aż do najniższego stopnia, w następujących kwotach.
a) pięćdziesiąt dwa (52) h. dla miasta Lwowa,
b) czterdzieści ośm (48) h. dla miasta Krakowa,
c) trzydzieści pięć (35) h. dla wszystkich innych stacyj przechodowych.
To podaje się do powszechnej wiadomości wskutek reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z 24. grudnia 1902 l. 47.687. VII. 1902.
Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 4. stycznia 1903.

L. cz. Praes. 2344/2. [112 2-3]
Jego Ekscelencyja Prezydent Sądu krajowego wyższego, na mocy §. 301 p. k. zamianował dla pierwszej zwyczajnej, dnia 16. lutego 1903 o godzinie 9 rano rozpoczynającej się kadencji Sądu przysięgłych, Radcę dworu jako Prezydenta tutejszego Trybunału Sławskiego, przewodniczącym, a Jego zastępcami wiceprezydenta Brożyńskiego, tudzież radców Mandybura, Graczyńskiego, Gładyszowskiego, Haszczyca i Moora.
Przemyśl, dnia 3. stycznia 1903.

L. cz. T. 14/2 (1) [4 2-3]
C. k. Sąd obwodowy w Rzeszowie wzywa edyktem posiadacza książeczki udziałowej Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Rzeszowie stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną odpowiedzialnością na imię i nazwisko Jonasza Allweissa i na kwotę 25 złr. opiewającej, wystawionej 2. września 1883 fol. l. 46. aby tę książeczkę w przeciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia niniejszego edyktu w Gazecie Lwowskiej w tutej-

szym sądzie złożył, lub prawa swe do takiej wykazał, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu wyżej wymieniona książeczka udziałowa na ponowne żądanie podającego za nieważną i mocy prawnej.
Rzeszów, dnia 13. Grudnia 1902,

L. cz. A. VI. 511 2 (8) [8 2-3]
Spadkobiercy zmarłej 30. września 1902 we Lwowie ob instestato Franciszki z Tarnawczyków Kautnej są nieznanymi, wobec czego wzywa się każdego, któryby rościł sobie za jakiegokolwiek bądź tytułu prawo do pozostałego po niej spadku, składającego się z gotówki, przeszło 2000 kor. wynoszącej, by wykazując swe prawo, tu w przeciągu roku, od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu licząc, wniósł swe oświadczenie do spadku, gdyż inaczej spadek ten, dla którego kuratorem adw. Dra Maksymiliana Frieda we Lwowie ustanowiono, tylko z tymi, którzy do spadku się oświadczą i prawa swe doń wykazają, pertraktowanym i tymże przyznany będzie, nieobjęta zaś część, względnie gdyby nikt do spadku się nie oświadczył, cały spadek jako bezdziedziczny Skarbowi Państwa wydanym zostanie.
C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział VI.
Lwów, dnia 16. grudnia 1902.

L. cz. T. 8/2 (2) [58 2-3]
C. k. Sąd obwodowy w Stryju Od. IV. ogłasza, że względem rzekomo zaginionej książeczki wkładkowej kasy oszczędności w Stryju Nr. 4457, opiewającej na imię „Sabina Schütz“ i wkładkę 300 kor. dalsze wkładkami powiększoną tak, iż w dniu 1. lipca 1902 jej stan 600 kor. 56 h. wynosił, wdrażone zostało postępowanie amortyzacyjne.
Wzywa się zatem posiadacza wyżej powołanej książeczki wkładkowej, by w przeciągu 6 miesięcy od dnia trzeciego ogłoszenia tego edyktu w Gazecie Lwowskiej, tem pewniej w sądzie tutejszym się zgłosił i swe prawa wykazał, ileż w razie przeciwnym po upływie powyższego terminu w mowie będąca książeczka wkładkowa na żądanie prozającego za amortyzowaną uznana zostanie.
Stryj, dnia 19. grudnia 1902.

L. cz. A. 383.2. P. 190/2 (4) [96 2-3]
Powołaną do spadku po sp. Kseńce Harasymów w Kulparkowie dnia 17. kwietnia 1902 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarłej Markę Barładyn wzywa się by w przeciągu roku od daty tego edyktu deklarację do spadku pisemnie lub ustnie wniósł lub pełnomocnika dla siebie ustanowił inaczej bowiem rozprawa spadkowa z ustanowionym dla niej kuratorem adw. Drem Horbaczewskim zostanie przeprowadzoną i ukończoną.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Czortków, dnia 3. listopada 1902.

L. cz. Cg. I. 129 2 (1) [92 2-3]
Przeciw Karolowi, Antoniemu, Franciszkowi, Janowi Hebenstreitowi oraz Julii Zuber, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Nowym Sączu przez Władysława i Julię Walterów pozew o uznanie za zgłoszą pretensy 1000 złr. m. k.
Celem strzeżenia praw Karola, Antoniego, Franciszka, Jana Hebenstreitów oraz Julii Zuber, ustanawia się Pana Dra Mieczysława Chlebowskiego, adw. w Nowym Sączu kuratorem.
Tenże kurator zastępcywać będzie Karola, Antoniego, Franciszka, Jana Hebenstreitów oraz Julię Zuber w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocnika nie zamianują.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Nowy Sącz, dnia 30. grudnia 1902.

L. cz. A. 297/1 (5) P. 114/1. [140 1-3]
Wzywa się nieznanego z miejsca pobytu Jana Nowaka aby w ciągu roku zgłosił się do spadku po sp. Franciszku Nowaku, gdyż w razie przeciwnym postępowanie spadkowe z ustanowionym dlań kuratorem Wojciechem Słusarczykiem przeprowadzone będzie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Krzyszowice, dnia 19. września 1902.

L. cz. T. 74/2 (2) [163 1-3]
C. k. Sąd krajowy cywilny we Lwowie wdraża na prośbę Maryi Anson postępowanie amortyzacyjne co do książeczek wkładkowych galic. kasy oszczędności Nr. 83.883 i Nr. 83.885 i na kwoty 2300 kor. i 4000 kor. na nazwisko „Marya Anson“ opiewających i wzywa niniejszem każdego posiadacza, aby wzmiankowane książeczki w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu w Gazecie Lwowskiej, tutejszemu sądowi tem

pewniej doniósł, względnie swe prawa do nich wykazał, albowiem w razie nie przedłożenia książeczki te po upływie wyżej określonego terminu na powtórne żądanie prozającej za umorzone uznane zostaną.
C. k. Sąd krajowy, Oddział VII.
Lwów, dnia 17. grudnia 1902.

L. cz. A. 88 00 (21) [158 1-3]
C. k. Sąd powiatowy w Podwoleńskich wzywa spadkobierców bhp. Mojżesza Silbermana zmarłego w Podwoleńskich dnia 7. marca 1899. aby w przeciągu 1 roku, od dnia ogłoszenia tego wezwania zgłosili się do sądu i prawa swe do spadku wykazali — gdyż w przeciwnym razie spadek jako bezdziedziczny skarbowi Państwa po upływie tegoż czasu wydanym będzie.
Kuratorem dla nieobjętej masy spadkowej zamianował sąd Schapę Günsberga właściciela realności w Podwoleńskich.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podwoleńszka, dnia 9. grudnia 1902.

G. Zl. T. 13 02 [113 1-3]
K u n d m a c h u n g.
Vom k. k. Kreisgerichte in Sanok wird bekannt gemacht dass die Bielitz Bialaer Handels und Gewerbe Bank Filiale der k. k. priv. Böhmischen Union Bank in Bielitz am 27. November 1902 G. Z. T. 13,02 ein Gesuch um Amortisirung eines ihr verloren gegangenen Wechsels folgenden Inhaltes „Sanok den 20. Oktober 1902 ausgestellt von Franz Vogt an Eigene Ordre akzeptirt von dem Bezogenen Herman Wenig in Sanok gerürt von Franz Vogt an Bielitz Bialaer Handels und Gewerbe Bank Filiale der k. k. priv. Böhmischen Union Bank in Bielitz und von Bielitz Bialaer Handels und Gewerbe Bank Filiale der k. k. priv. Böhmische Union Bank in Prag, zahlbar am 28. Dezember 1902 über K. 600 angebracht habe und dass diesem Gesuche statt gegeben worden sei, weshalb der allfällige Inhaber aufgefordert wird diesen Wechsel diesem Gerichte so gemäss binnen 45 Tagen nach der Verfallzeit vorzulegen als sonst dieser Wechsel für nichtig erklärt werden wird.
K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Sanok, am 13. Dezember 1902.

L. cz. Dzhip. 1061/2. [132]
Józefowi Samuel ostatnimi czasy przybywającemu w Tokszańcu ma być doręczoną tus uchwałą z dnia 15. czerwca 1902 liczba Dzhip. 1061/2, którą dozwolono wpis prawa własności do 2/8 części realności whl. 714 kg. Bohorodczany na rzecz Abrahama Reichmana.
Ponieważ nie wiadomo gdzie Józef Samuel przybywa, ustanawia się w celu strzeżenia jego praw, kuratora w osobie Pana Ozyasza Reissa w Bohorodczanach.
Tenże kurator zastępcywać będzie powyższego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bohorodczany, dnia 29. września 1902.

L. cz. Cw. IV. 3220 2 (1) [164]
Przeciw p. Edwardowi Oczosalskiemu, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesionym został do niżej wymienionego c. k. sądu przez p. Wiktora Korzennego w Brzozdowcach pozew wekslowy o 4000 kor. i 4000 kor.
Na podstawie pozwu nakazano pozwanemu do 3 dni zapłatę lub wniesienie zarzutów.
Celem strzeżenia praw pozwanego, ustanawia się Pana Dra Adolfa Raresa, adw. we Lwowie kuratorem, który go zastępcywać będzie w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.
Lwów, dnia 1. stycznia 1903.

L. cz. A. 136/2 (5) [94]
C. k. Sąd powiatowy w Baligródzie zawiadamia, że dnia 24. marca 1902 zmarła w Cisnie Golda Malz recte Felder bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia.
Ponieważ sądowi niewiadomo czy osobom jakim prawa do pozostałego spadku przysługują, przeto wzywa się wszystkich mających jakiegokolwiek prawo do objęcia spadku, aby w ciągu roku prawa swe do sądu zgłosili i oświadczenie do spadku wnieśli, gdyż w przeciwnym razie spadek dla którego kuratorem ustanowiono Pinkasa Singera z Baligrodu jako bezdziedziczny skarbowi Państwa wydanym będzie.
Baligród, 7. lipca 1902.

L. cz. C. II. 363/2 (1)

[183]

Przeciw Klemensowi Juszcakowi którego miejsce pobytu jest nieznanie, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Haritona Staucazaka z Przegoniny pozew o 300 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyję do rozprawy na dzień 13. stycznia 1903 o godzinie 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Klemensa Juszcaka ustanawia się Pana Dra Sterna adwokata w Gorlicach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie kuranda w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gorlice, dnia 2. stycznia 1903.

L. cz. E. 2733/2 (2)

[115]

W postępowaniu licytacyjnym Kazimierza Ryzka przeciw Feliksowi Piecuchowi i spółn. o podział fizyczny realności lwh. 101 ks. gr. gm. kat. Mszanka, ustanawia się celem strzeżenia praw niewiadomych z miejsca pobytu Piotra Piecucho syna Jakóba, Marcina Piecucho i Jakóba Piecucho, którym uchwały tusyd. z dnia 19 grudnia 1902 l. cz. E. 2733/2 (1) lub też którejkolwiek innej uchwały w tem postępowaniu później wydanej, bądź wcale nie, bądź w należywym czasie doręczyć by nie można, kuratorem pana Leona Piecucho w Mszance.

Rzeczą jest kuratora, te osoby dla których go ustanowiono, w powyższem postępowaniu licytacyjnym tak długo zastępywać, dopóki one same się nie zgłoszą lub sądowi innego zastępcy nie wymienia, albo dopóki ich interes nie przestanie wymagać zastępstwa.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Gorlice, dnia 19. grudnia 1902.

L. cz. Praes. 11913 23 U. P./2

[70]

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy wyższy w Krakowie czyni niniejszem wiadomem, że dla całego swego okręgu na rok 1903 ustanowił stopę procentową, wedle której przy oszacowaniu większych posiadłości gruntowych i lasowych — oraz przy budynkach niepołączonych z gospodarstwem rolnem-lasowem lub przedsiębiorstwem wypośredkowany czysty dochód skapitalizowany być ma

a) przy większych gospodarstwach przeważnie rolnych na 4% od sta,

b) przy budynkach niepołączonych z gospodarstwem rolnem, lasowem lub przedsiębiorstwem przemysłowem na 5% od sta,

c) przy większych gospodarstwach przeważnie lasowych na 5% od sta — oraz stosownie do przepisu §. 9 powyższego rozporządzenia postanowił, że do oszacowania takich realności, na których się znajdują budynki — lub takich rolnych — lub lasowych gospodarstw, których wartość wedle akt sądowych — dawniejszych oszacowań akt spadkowych — lub kontraktów kupna, wreszcie wedle stosunków sądowi znanych, kwoty 1000 kor. nie przekracza jeden tylko znawca sądowy użytym być ma — o ile wedle §. 143 ust. 1 Ord. egz. nie muszą być do oszacowania dwaj znawcy wezwani lub o ile inne względy za wezwaniem dwóch znawców nie przemawiają.

Kraków, dnia 23. grudnia 1902.

L. cz. Cg. I. 211/2 (1)

[121]

Przeciw 1) Janowi Kaczorowskiemu, 2) nieobjętej masie spadkowej po sp. Maryannie Gintowt Dziewiałtowski, 3) Norbertowi Gintowt Dziewiałtowskiemu, 4) Aleksandrze Gintowt Dziewiałtowski, 5) Ignacemu Starzewskiemu, 6) Kazimierzowi Gintowt Dziewiałtowskiemu, 7) Honoratowi Gintowt Dziewiałtowskiemu, 8) Romualdzie Starzewskiej, 9) Teresie Starzewskiej, 10) Antoniemu Karasińskiemu, 11) Anieli Gintowt Dziewiałtowskiej, 12) Lejzorowi Belf i 13) Zygmuntovi Grochowalskiemu, których życie i miejsce pobytu jest nieznanie, wniesionym został do c. k. sądu obwodowego w Brzeżanach, przez Michała Komara syna Stefana, i Mikołaja Komara, syna Michała z Chlebowic świrskich, pozew o uznanie za zgasłe zaindebilowane w stanie biernym majątności Niedzieliska część whl. 103 pozycy ciężarów od 1, 2, 3, 5—10, 14, 22, 23 wraz z nadejżarami.

Celem strzeżenia praw wyżej od 1—13 z życia i miejsca nieznanych pozwanym, ustanawia się Pana Dra Schätzla adw. kraj. w Brzeżanach kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie wyżej wspomnianych pozwanym w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą lub pełnomocników nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.
Brzeżany, dnia 8. grudnia 1902.

Zmiany

cen biletów kolejowych do wszystkich bez wyjątku stacji kolei w Galicyi, Bukowinie, całej Austrii i zagranicę

podaje

Kuryer kolejowy.

Do nabycia: Biuro dzienników, Pasaż Hausmana 9, oraz w księgarniach i trafikach.

C. k. uprz.

Galic. akcyjny Bank hipoteczny.

(Wykaz w myśl §. 75 statutów)

Z dniem 31. grudnia 1902 wynosił stan:

4% listów hipotecznych	Kr. 25,397.400
4½% listów hipotecznych	98,303.400
5% listów hipotecznych premii	6,220.800
łącznie	129,921.600
Asygnacyj kasowych	2,777.000

Lwów, dnia 1. stycznia 1903.

Dyrekcya.

(Przedruk nie będzie ślacyony).

Centralne biuro uniwers. reklamy, ogłoszeń i dzienników

Adolfa Chulawskiego

w Wiedniu, VI. Getreidemarkt Nr. 13, (Telefon 2432.)

przyjmuje przedpłatę i ogłoszenia po cenach redakcyjnych na wszystkie czasopisma świata; układa teksty ogłoszeń we wszystkich językach, dobierając najodpowiedniejsze dzienniki; przeprowadza najznakomitszą reklamę dla: wszelkich wynalazków, dzieł sztuki, przemysłu i handlu, zakładów gospodarczych i kąpielowych, lekarzy, teatrów i widowisk itp., tak za pomocą wyczerpującego opracowania literackiego w redakcyjnej części pism, jakoteż pięknych, artystycznie wykonanych afiszów, ilustracyi itp.; udziela ze źródeł autentycznych adresów wszelkich zawodów po cenach przystępnych.

Mundmachung.

Nachdem die Generalversammlung des Spar und Credit-Vereines für Industrie, Gewerbe und Landwirthschaft registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Rožnów, vom 5. Jänner 1903 laut §. 41. der Vereinsstatuten beschlussunfähig war, so werden die geehrten Mitglieder des Spar und Creditvereines für Industrie Gewerbe und Landwirthschaft registrierte Genossenschaft mit beschränkter Haftung in Rožnów um Erledigung der bereits zur Generalversammlung vom 5. Jänner 1903 entworfenen Tagesordnung im Sinne des §. 41. der Verreinsstatuten, zu der Montag den 26. Jänner 1903 um 5 Uhr Nachmittag im Vereinslocale CN. 1112 zu Rožnów stattfindende

4 ordentliche Generalversammlung

neuerlich höflichst eingeladen.

Tagesordnung:

1. Prüfung des Rechnungs-Abschlusses für das Jahr 1902 Genehmigung desselben und Ertheilung des Absolutorium an die Direction.
2. Bestimmung der Grösse des Beitrages vom Reingewinne (Dotation) zum Reserwefonde für das Jahr 1903.
3. Bestimmung der Grösse der Entlohnung der Directionsmitglieder pro Jahr 1902 für ihre besondere Mühewaltung, ausser der nach §. 28. der Statuten ihnen zustehenden Besoldung von je 33¼% des im citirten §. 28. der Statuten und nach den dort bestimmten Abzüge verbleibenden Reingewinnes.
4. Beschlussfassung über die Vertheilung des Reingewinnes.
5. Neuwahl der Direction.
6. Etwaige Anträge der Genossenschafter.

Rožnów, den 6. Jänner 1903.

Der Präsident des Vereines:
Joel Hersch Schnitzer.

Doniesienia prywatne.

Przy zmianie roku

polecza się

Najstarsze założone w r. 1887 Biuro dzienników i ogłoszeń Ludwika Plohna

(dzierzawa Sokołowski)

we Lwowie ul. Karola Ludwika 9.

i przyjmują abonament na wszystkie pisma krajowe, wiedeńskie dzienniki, i zagraniczne, ilustrowane, balustrystyczne, historyczne, żurnalne mód i t. p. po cenach oryginalnych, ręczą za punktualną do tawy własnymi kolporterami. Czasopisma balustrystyczne, ilustrowane i żurnale mód wysyła się także na prowincję również przyjmuje ogłoszenia do wszystkich pism po najtańszych cenach.

Dzienniki wychodzące rano w Wiedniu dostarcza i sprzedaje numerami pojedynczymi tego samego dnia od wpół do jedenastej wieczorem.

K. k. priv. allgemeine österr. Boden-Credit-Anstalt.

Bei der am 31. December 1902 stattgehabten vierzigsten Ziehung der 4%igen 50-jährigen Pfandbriefe der k. k. priv. allgemeinen österreichischen Boden-Credit-Anstalt wurden nachfolgende Nummern gezogen:

a fl. 100 = K 200: Nr. 205, 534, 777, 1446, 1862, 2642, 3201, 3207, 3717, 9074, 9143, 12224, 23893, 24417, 28442, 30855, 32791, 34450.

a fl. 500 = K 1000: Nr. 876, 1166, 6995.

a fl. 1000 = K 2000: Nr. 122, 952, 1220, 2358, 2467, 2510, 2774, 3773, 4381, 4593, 5332, 6502, 6551, 8250, 8513, 9044, 9701, 10485, 12044, 14779, 15387, 18405, 21010, 22510, 24265, 25653, 32780, 33325, 46933, 53811, 59002, 64625, 66735, 67143, 68938, 70596, 77275.

a fl. 10.000 = K 20.000: Nr. 459, 502.

Die Rückzahlung der gezogenen Pfandbriefe erfolgt vom 1. April 1903 an bei der Hauptcassa in Wien.

Die Verzinsung dieser Pfandbriefe hört mit 1. April 1903 auf. Die Coupons der gezogenen Pfandbriefe werden zufolge Art. 144 der Statuten zwar fortan ausgezahlt, jedoch wird der Betrag derselben bei der Einlösung der Pfandbriefe vom Capital in Abzug gebracht.

Nachverzeichnete, bei den früheren Verlosungen gezogene 4%ige 50-jährige Pfandbriefe sind bis heute zur Einlösung nicht präsentirt worden, und zwar:

a fl. 100 = K 200: Nr. 1095, 1614, 1692, 3369, 8513, 12284, 14423, 15363, 17258, 21425, 21494, 23354, 23930, 24346, 26441, 26982, 27389, 29277, 30840, 31455, 33884.

a fl. 500 = K 1000: Nr. 537, 718, 1079, 11290.

a fl. 1000 = K 2000: Nr. 1458, 1468, 2022, 4750, 5251, 5967, 6071, 7668, 9277, 14947, 15456, 20548, 24010, 27035, 53430, 59957, 6258, 71912, 78763, 79491, 80337.

TYGODNIK ILLUSTROWANY

ROK 1903.

PISMO, które istnieje blisko pół wieku, wcieliło swój program i wyraziło swój charakter w kilkudziesięciu tomach roczników, znanych szerzemu ogółowi. Mówić więc o tem, czem jest i czem pragnie być **Tygodnik** byłoby tylko powtórzeniem rzeczy wiadomych powszechnie. Możemy tylko zapewnić, że nie zatrzymamy się na miejscu, lecz będziemy dążyć do tego, aby po pierwsze na szpaltach naszych znalazło miejsce wszystko, co w dziedzinie literatury i sztuki pojawi się najdoskonalszego; po drugie zaś będziemy się starać o wprowadzenie wszelkich możliwych ulepszeń technicznych.

Niezależnie od „**CHŁOPÓW**“ Władysława Reymonta, których początek mogą otrzymać nasi prenumeratorzy, ukażą się w Tygodniku dalsze powieści historyczne Stefana Żeromskiego, z cyklu

„POPIOŁY“,

„MROK“

powieść z czasów Sobieskiego Adama Krechowieckiego.

Między innymi posiadamy w tece nowele: A. Dygasińskiego „**CHAM**“, Hajoty „**30. WRZEŚNIA**“, Gabrieli Zapolskiej z cyklu „**MODLITWA PANSKA**“, Kazimierza Tetmajera z cyklu nowel góralskich.

Wacław Sieroszewski w ciągu roku p. będzie nam nadsyłał szereg swych wrażeń i obrazków z podróży:

„z Warszawy przez Mandżurę do Japonii“
zillustrowanych fotograficznie przez autora.

Z większych prac zaraz z N. R. 1903 rozpoczniemy studjum Stanisława Witkiewicza p. t. „**DZIWNY CZŁOWIEK**“, i szereg artykułów prof. S. Askenazego z cyklu „**WCZASY HISTORYCZNE**“, a następnie studjum Ignacego Matuszewskiego p. t. „**CHOROBY UCZUCIA ESTETYCZNEGO**“.

Po za tem mamy w najbliższym czasie zapewnione w różnych działach współpracownictwo Ig. Balińskiego, A. Bienkowskiego, Wł. Bogusławskiego, Al. Brücknera, T. Choińskiego, I. Chrzanowskiego, W. Czermaka, I. Dąbrow-

skiego, G. Daniłowskiego, E. Jankowskiego, K. Glińskiego, J. Kallenbacha, Jana Kasprowicza, J. Kochanowskiego, M. Konopnickiej, B. Koskowskiego, A. Kraushara, L. Krzywickiego, H. Radziszewskiego, St. Krzemińskiego, E. Lubowskiego, B. Lutomskiego, M. Massoniusa, L. Méyeta, Wł. Mickiewicza, Or-Ota, J. Ochorowicza, E. Orzeszkowej, W. Prokescha, Bol. Prusa, W. Rab-skiego, A. Rembowski, H. Sienkiewicza, W. Sobieskiego, Ks. Sporzyńskiego, S. Szcutowskiego, C. Walewskiej, J. Weysenhoffa, J. S. Wierzbickiego i wielu innych.

Jako premium bezpłatne, każdy prenumerator otrzyma

**12 TOMÓW DZIEŁ
SIENKIEWICZA,**

których zbiór stanowi będzie najzupełniejsze ze wszystkich dotychczasowych wydań pism znakomitego pisarza naszego.

Z nowym rokiem 1903 rozpoczniemy w dodatkach druk

KRZYŻAKÓW,

utworu, który dotychczas nie pojawił się w taniem wydaniu.

W dziale artystycznym współpracownictwo wszystkich wybitniejszych artystów polskich. Konkursy artystyczne. Obok rysunków oryginalnych i reprodukcji dzieł najznakomitszych malarzy i rzeźbiarzy, dodamy w r. 1903 bezpłatnie

4 PREMIA ARTYSTYCZNE,

odbijane przeważnie kolorami i nadające się do oprawy.

W styczniu roku 1903, damy kolorową reprodukcję interesującego treścią obrazu Wacława Pawliszaka p. t.

KSIĄŻĘ JÓZEF POD RASZYNEM,

a w II kwartale r. p., pełną uroczystego nastroju, nagrodzoną na krakowskim konkursie T. S. P.

MODLITWĘ

Piotra Stachiewicza, w drzeworycie J. Holewińskiego.

Prenumeratę ze Lwowa i całej Galicyi z Bukowiną przyjmują:

Główna ekspedycja „Tygodnika Ilustrowanego“ we Lwowie, Agencya Dzienników i Inzeratów,

Pasaż Hausmana 9,

oraz wszystkie Księgarnie i Kantory pism.

Warunki prenumeraty „Tygodnika Ilustrowanego“

z dodatkiem powieściowym w arkuszach i 12 tomami dzieł Sienkiewicza i 4-ma Premiami Artystycznymi

we Lwowie:	w Galicyi i Bukowinie z przesyłką pocztową:	w Krakowie:
Kwartalnie 6 kor. 80 hal.	Kwartalnie 7 kor. 20 hal.	Kwartalnie 6 kor. — hal.
Półrocznie 13 kor. 60 hal.	Półrocznie 14 kor. 40 hal.	Półrocznie 12 kor. — hal.
Rocznie 27 kor. 20 hal.	Rocznie 28 kor. 80 hal.	Rocznie 24 kor. — hal.

Pragnący otrzymać Dzieła Sienkiewicza w bardzo pięknej oprawie (z portretem Sienkiewicza na okładce) dopłacają za tom tylko 40 hal., t. j. kwartalnie za 3 tomy 1 kor. 20 hal., półrocznie za 6 tomów 2 kor. 40 hal., rocznie za 12 tomów 4 kor. 80 hal., należytość tę prosimy nadsyłać razem z prenumeratą.

Pierwsze 48 tomów Sienkiewicza z lat ubiegłych, — mogą nabywać nowi prenumeratorowie za dopłatą 52 kor. bez oprawy, zaś 71 kor. 20 hal. za tomy w oprawie. Ozdobne okładki do oprawiania półrocznych kompletów „Tygodnika“ można nabyć w cenie 3 kor. 20 hal.; na opakowanie okładki dołączyć należy 40 hal.

Komplet 48 pierwszych tomów Henryka Sienkiewicza może być nabywany seryjami: po 12 tomów, za nadesłaniem w 4 ratach po 13 kor. za tomy bez oprawy, zaś w oprawie po 17 kor. 80 hal.

Numery okazowe i prospekty wysyła gratis:

Główna Ekspedycja „Tygodnika“ we Lwowie: Agencya Dzienników i Inzeratów, Pasaż Hausmana 9.

